

Dziennik Urzędowy C 56

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

5 marca 2005

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Komisja	
2005/C 56/01	Kursy walutowe euro	1
2005/C 56/02	Obwieszczenia Komisji w sprawie odsyłania spraw dotyczących koncentracji ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Komunikat Komisji w sprawie ograniczeń bezpośrednio związanych i koniecznych dla dokonania koncentracji ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Skorygowane noty wyjaśniające dotyczące załącznika III — definicja pojęcia pochodzenia produktów i metody współpracy administracyjnej — do układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony	36
2005/C 56/06	Pomoc państwa — Zjednoczone Królestwo — Pomoc państwa nr C 42/2004 (ex N 350/2004) — „Świadczenia na Renowację Lokali Handlowych” — Zaproszenie do składania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	45

I

(Informacje)

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

4 marca 2005

(2005/C 56/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany	
USD	Dolar amerykański	1,3115	LVL Łat łotewski	0,6964
JPY	Jen	138,33	MTL Lir maltański	0,4309
DKK	Korona duńska	7,4438	PLN Złoty polski	3,9287
GBP	Funt szterling	0,68760	ROL Lej rumuński	36 497
SEK	Korona szwedzka	9,0555	SIT Tolar słoweński	239,69
CHF	Frank szwajcarski	1,5491	SKK Korona słowacka	37,884
ISK	Korona islandzka	79,82	TRY Lir turecki	1,6732
NOK	Korona norweska	8,2275	AUD Dolar australijski	1,6715
BGN	Lew	1,9559	CAD Dolar kanadyjski	1,6317
CYP	Funt cypryjski	0,5827	HKD Dolar hong kong	10,2295
CZK	Korona czeska	29,665	NZD Dolar nowozelandzki	1,8031
EEK	Korona estońska	15,6466	SGD Dolar singapurski	2,1375
HUF	Forint węgierski	242,44	KRW Won	1 322,39
LTL	Lit litewski	3,4528	ZAR Rand	7,8168

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Obwieszczenia Komisji w sprawie odsyłania spraw dotyczących koncentracji

(2005/C 56/02)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. Niniejsze obwieszczenie ma na celu ogólne przedstawienie uzasadnienia dla systemu odsyłania spraw określonego w art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5, art. 9 i art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw. ⁽¹⁾ (dalej zwane „rozporządzeniem w sprawie połączeń”), z uwzględnieniem ostatnich zmian wprowadzonych w tym systemie, celem skatalogowania kryteriów prawnych, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić odesłanie sprawy, oraz celem określenia czynników branżowych pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o odesłaniu sprawy. Obwieszczenie zawiera praktyczne wytyczne dotyczące funkcjonowania systemu odsyłania spraw, szczególnie w odniesieniu do przewidzianego w art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń mechanizmu odsyłania spraw na etapie przed ich zgłoszeniem. Wytyczne określone w niniejszym obwieszczeniu dotyczą odpowiednio zasad odsyłania spraw zawartych w Porozumieniu EOG ⁽²⁾.

I. WSTĘP

2. Właściwość Wspólnoty w dziedzinie kontroli połączeń określana jest przez zastosowanie kryteriów dotyczących obrotu, zawartych w art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń. W zakresie koncentracji przedsiębiorstw Komisja i Państwa Członkowskie nie posiadają zbieżnej właściwości. Rozporządzenie w sprawie połączeń ustanawia wręcz wyraźny podział kompetencji. Koncentracje „o wymiarze wspólnotowym”, tzn. przekraczające progi obrotu określone w art. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, podlegają wyłącznej właściwości Komisji; Państwa Członkowskie nie mogą w odniesieniu do takich koncentracji stosować krajowych przepisów o ochronie konkurencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia w sprawie połączeń. Koncentracje poniżej wyżej wymienionych progów pozostają w zakresie kompetencji Państw Członkowskich; na gruncie rozporządzenia w sprawie połączeń Komisja nie posiada właściwości do ich badania.
3. Ustalanie właściwości wyłącznie w oparciu o stałe kryteria dotyczące obrotu daje pewność prawną przedsiębiorstwom dokonującym połączenia. Aczkolwiek kryteria finansowe generalnie służą jako efektywne wyznaczniki kategorii transakcji, dla których Komisja stanowi bardziej właściwy organ, rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 uzupełnia ten jasny schemat określania właściwości o możliwość odsyłania spraw przez Komisję Państwom Członkowskim i vice versa na podstawie wniosku i pod warunkiem, że zostały spełnione pewne kryteria.
4. Gdy po raz pierwszy wprowadzono rozporządzenie (EWG) nr 4064/89, Rada i Komisja przewidywały, iż odsyłanie spraw miałoby miejsce jedynie w „wyjątkowych okolicznościach” oraz tam, gdzie „nie można w żaden inny sposób zapewnić należytej ochrony interesów danego Państwa Członkowskiego w zakresie konkurencji” ⁽³⁾. Jednakże od momentu przyjęcia rozporządzenia nr 4064/89 nastąpiło wiele zmian. Po pierwsze, niemal wszystkie Państwa Członkowskie wprowadziły przepisy o kontroli połączeń. Po drugie, Komisja działając w ramach własnych uprawnień nadanych jej art. 9

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1. Rozporządzenie to stanowi przeróbkę rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1. Poprawiona wersja w Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13).

⁽²⁾ Patrz: Decyzja Wspólnego Komitetu ds. EOG nr 78/2004 z dnia 8 czerwca 2004 r. (Dz.U. L 219 z 8.6.2004, str. 13).

⁽³⁾ Patrz: uwagi do rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 [„Kontrola połączeń w Unii Europejskiej”, Komisja Europejska, Bruksela-Luksemburg, 1998, str. 54]. Patrz również: sprawa nr T-119/02 Rec. 2003 str. II-1433 (Sprawa M.2621 SEB/Moulinex) pkt 354.

odesłała szereg spraw Państwom Członkowskim w sytuacjach, gdzie uznano, iż dane Państwo Członkowskie jest bardziej właściwe niż Komisja do przeprowadzenia dochodzenia⁽⁴⁾. Analogicznie, w pewnych przypadkach⁽⁵⁾ niektóre Państwa Członkowskie postanowiły dokonać zbiorowego odesłania sprawy na mocy art. 22, uznając iż Komisja jest bardziej kompetentnym organem do przeprowadzenia dochodzenia⁽⁶⁾. Po trzecie, nastąpił wzrost liczby transakcji nie osiągających progów określonych w art. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, co do których postępowanie musi być wszczęte, w wielu Państwach Członkowskich, tendencja, która będzie prawdopodobnie utrzymywać się wraz ze wzrostem liczby Członków Wspólnoty. Wiele z tych transakcji ma wpływ na konkurencję poza terytoriami poszczególnych Państw Członkowskich⁽⁷⁾.

5. Zmiany wprowadzone w systemie odsyłania określonym w rozporządzeniu w sprawie połączeń mają na celu ułatwienie ponownego przydziału spraw pomiędzy Komisję a Państwa Członkowskie zgodnie z zasadą pomocniczości tak, aby sprawą zasadniczo zajmował się organ lub organy bardziej właściwe do prowadzenia dochodzenia w sprawie połączenia. Jednocześnie zmiany te miały na celu zachowanie podstawowych cech wspólnotowego systemu kontroli połączeń wprowadzonego w 1989 roku, w szczególności zapewnienie „pojedynczej instytucji” do badania konkurencji w kontekście połączeń wywierających transgraniczny wpływ, jak również alternatywy dla zgłaszania wielu spraw z zakresu kontroli połączeń w obrębie Wspólnoty⁽⁸⁾. Wielość wszczynanych postępowań często wiąże się ze znacznym kosztem tak dla organów ochrony konkurencji jak i dla przedsiębiorstw.
6. System ponownego przydziału spraw przewiduje obecnie, iż odesłanie sprawy może być również dokonywane przed formalnym zgłoszeniem w jakiegokolwiek jurysdykcji Państwa Członkowskiego/Wspólnoty, dając tym samym łączącym się przedsiębiorstwom możliwość ostatecznego ustalenia na jak najwcześniejszym etapie organu właściwego do badania ich transakcji. Odsyłanie spraw przed ich zgłoszeniem ma tą zaletę, iż zmniejsza dodatkowe koszty, zwłaszcza w związku z upływem czasu, związane z odesłaniem sprawy po jej wszczęciu.
7. Zmiany wprowadzone w systemie odsyłania spraw w rozporządzeniu (WE) nr 139/2004 były uzasadnione pragnieniem, aby system ten funkcjonował jako mechanizm jurysdykcyjny⁽⁹⁾, który jest elastyczny, ale jednocześnie zapewnia efektywną ochronę konkurencji i ogranicza na ile to możliwe proces „poszukiwania dogodnego forum”. Jednakże mając na względzie w szczególności wagę pewności prawnej, należy podkreślić, iż system odsyłania spraw pozostaje odstępstwem od ogólnych zasad ustalania właściwości na podstawie możliwych do określenia w sposób obiektywny progów obrotu. Ponadto na mocy art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 lit. a) i art. 22, Komisja i Państwa Członkowskie zachowują znaczny margines swobody w decydowaniu o tym, czy odesłać sprawy wchodzące w zakres ich „pierwotnej właściwości” czy też zgodzić się na rozpatrywanie spraw nie wchodzących w zakres ich „pierwotnych właściwości”⁽¹⁰⁾. W tym względzie niniejsze obwieszczenie ma na celu jedynie podanie ogólnych wytycznych odnośnie stosowności odsyłania określonych spraw czy ich kategorii.

⁽⁴⁾ Faktem jest, iż niektóre koncentracje o wymiarze wspólnotowym mają wpływ na konkurencję na rynku krajowym i sub-krajowym w jednym lub kilku Państwach Członkowskich.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*, M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ W tym samym duchu organy ochrony konkurencji Państw Członkowskich, w ramach zrzeczenia Europejskich Organów Ochrony Konkurencji, wydały zalecenie mające zapewnić wytyczne co do zasad, według których krajowe organy ochrony konkurencji powinny zajmować się sprawami kwalifikującymi się do wspólnego przekazania na mocy art. 22 rozporządzenia w sprawie połączeń — „*Zasady stosowania przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji w systemie EOOK art. 22 rozporządzenia WE w sprawie połączeń przedsiębiorstw*”.

⁽⁷⁾ Aczkolwiek dzięki wprowadzeniu art. 1 ust. 3 w 1997 roku sprawy takie zostały włączone do właściwości rozporządzenia w sprawie połączeń, jednak wiele innych spraw pozostaje poza zasięgiem tego przepisu. Patrz: ust. 21 i nast. Zielonej Księgi Komisji z dnia 11 grudnia 2001 r. [KOM(2001) 745 wersja ostateczna].

⁽⁸⁾ Patrz: motywy 11, 12 i 14 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽⁹⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽¹⁰⁾ Patrz jednak: *infra*, przypis 14. Należy ponadto zaznaczyć, że zgodnie z art. 4 ust. 5 Komisja nie posiada swobody decydowania o tym, czy przyjąć daną sprawę nie wchodzącą w zakres jej pierwotnej właściwości.

II. ODSYŁANIE SPRAW

Główne zasady

8. System kontroli połączeń przedsiębiorstw ustanowiony rozporządzeniem w sprawie połączeń, wraz z zawartym w nim mechanizmem ponownego przydziału spraw pomiędzy Komisję a Państwa Członkowskie, jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w Traktacie WE⁽¹⁾. Decyzje podejmowane odnośnie odsyłania spraw powinny w związku z tym należycie uwzględniać wszelkie aspekty stosowania zasady pomocniczości, w szczególności, który organ jest bardziej właściwy do prowadzenia dochodzenia, korzyści wynikające z systemu „pojedynczej instytucji” oraz znaczenie pewności prawnej w zakresie właściwości⁽²⁾. Czynniki te są ze sobą powiązane, a przypisanie każdemu z nich odpowiedniej rangi uzależnione jest od specyfiki danej sprawy. Przede wszystkim rozważając podjęcie decyzji co do odesłania bądź wyrażenia zgody na odesłanie danej sprawy Komisja i Państwa Członkowskie powinny mieć na względzie konieczność zapewnienia skutecznej ochrony konkurencji na wszystkich rynkach, których dotyczy dana transakcja⁽³⁾.

Organ bardziej właściwy

9. Zasadniczo właściwość powinna być jedynie przyznawana innemu organowi ochrony konkurencji w sytuacji, gdy jest on bardziej właściwy do rozpatrywania danego połączenia przy uwzględnieniu szczególnych cech sprawy jak również dostępnych temu organowi narzędzi i wiedzy fachowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na prawdopodobne miejsce, w którym widoczny będzie wpływ połączenia na konkurencję. Można też uwzględnić konsekwencje planowanego odesłania sprawy pod kątem nakładu pracy administracyjnej⁽⁴⁾.
10. Argumenty przemawiające za zmianą właściwości mogą być bardziej przekonujące tam, gdzie dana transakcja może mieć znaczący wpływ na konkurencję, a zatem może wymagać szczegółowej analizy.

Zasada „pojedynczej instytucji”

11. Decyzje w sprawie odsyłania spraw powinny zawsze uwzględniać korzyści wynikające z zasady „pojedynczej instytucji”, stanowiącej podstawę rozporządzenia w sprawie połączeń⁽⁵⁾. Przepis dotyczący „pojedynczej instytucji” jest korzystny zarówno dla organów ochrony konkurencji, jak i dla przedsiębiorstw. Badanie połączenia przez jeden organ ochrony konkurencji naturalnie podnosi skuteczność administracyjną dzięki unikaniu powielania czy rozdrabniania czynności wykonawczych jak również potencjalnie niespójnego podejścia (do dochodzenia, oceny czy ewentualnych środków zaradczych) ze strony wielu organów. Zapewnia to również korzyści przedsiębiorstwom, w szczególności łączącym się firmom, poprzez redukcję kosztów i obciążeń wynikających z obowiązku składania licznych zgłoszeń oraz dzięki eliminacji ryzyka sprzecznych decyzji wynikłych z jednoczesnej oceny danej transakcji przez kilka organów ochrony konkurencji w ramach różnych systemów prawnych.

⁽¹⁾ Patrz: art. 5 Traktatu WE.

⁽²⁾ Patrz: motywy 11 i 14 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽³⁾ Patrz: art. 9 ust. 8 rozporządzenia w sprawie połączeń; patrz również sprawa *Philips przeciwko Komisji* (pkt 343), w której Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich stwierdza, że „aczkolwiek art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 przyznaje Komisji szeroki zakres uprawnień przy podejmowaniu decyzji o odesłaniu sprawy danego połączenia, nie może ona postanowić o odesłaniu sprawy, jeżeli po zbadaniu wniosku Państwa Członkowskiego o przekazanie sprawy okaże się, iż w oparciu o zgromadzone szczegółowe i spójne dowody, przekazanie sprawy nie służyłoby ochronie efektywnej konkurencji na danym rynku.”; patrz również: T-346/02 i T-347/02 *Cableuropa SA przeciwko Komisji* z dnia 30 września 2003 r. sprawa jeszcze nie zreferowana (pkt 215). Okoliczności istotne dla celów dokonania przez Komisję oceny obejmują m.in. fakt, iż Państwo Członkowskie: i) posiada szczegółowe przepisy o kontroli koncentracji na gruncie ochrony konkurencji oraz wyspecjalizowane organy zapewniające, by przepisy te były wdrażane pod nadzorem sądów krajowych; ii) posiada precyzyjnie określone obawy związane z ochroną konkurencji, wynikające z połączenia przedsiębiorstw na odnośnych rynkach danego Państwa Członkowskiego (patrz: pkt 346-347 sprawy *Philips przeciwko Komisji*, wymienionej powyżej).

⁽⁴⁾ Może to oznaczać rozważenie relatywnego kosztu, przesunięcia w czasie, niepewności prawnej oraz ryzyka sprzecznej oceny, które wiąże się z prowadzeniem dochodzenia w ramach głównego postępowania przez wiele organów.

⁽⁵⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

12. Dlatego tam, gdzie to możliwe, należy unikać rozdrobnienia postępowań poprzez odsyłanie spraw⁽¹⁶⁾, chyba że istnieje przypuszczenie, iż kilka organów będzie w stanie lepiej zapewnić efektywną ochronę konkurencji na wszystkich rynkach, których dotyczy transakcja. W związku z tym, aczkolwiek na mocy art. 4 ust. 4 i art. 9 dopuszczalne jest przekazywanie części spraw, należałoby raczej przekazywać całą sprawę (lub przynajmniej wszystkie powiązane ze sobą części sprawy) do rozpatrzenia przez pojedynczy organ⁽¹⁷⁾.

Pewność prawna

13. Należy również zwrócić należytą uwagę na znaczenie pewności prawnej co do jurysdykcji właściwej dla danej koncentracji z perspektywy wszystkich zainteresowanych⁽¹⁸⁾. W związku z tym odesłanie sprawy powinno normalnie mieć miejsce jedynie, gdy istnieje istotny powód odejścia od „pierwotnej jurysdykcji” w zakresie danej sprawy, szczególnie na etapie po dokonaniu zgłoszenia. Analogicznie, jeżeli sprawa została odesłana przed dokonaniem zgłoszenia należy, na ile to możliwe, zapobiec odesłaniu tej samej sprawy po dokonaniu zgłoszenia⁽¹⁹⁾.
14. Znaczenie pewności prawnej należy również rozpatrywać w kontekście prawnych kryteriów odsyłania spraw, a w szczególności, ze względu na nagłące terminy, na etapie przed dokonaniem zgłoszenia. W związku z powyższym przekazywanie spraw przed zgłoszeniem powinno zasadniczo ograniczać się do tych spraw, w których stosunkowo łatwo można na samym początku ustalić zasięg rynku geograficznego i/lub istnienie ewentualnego wpływu na konkurencję, tak aby możliwe było niezwłoczne rozstrzygnięcie takiego wniosku.

Odsyłanie spraw: wymogi prawne i inne brane pod uwagę czynniki

Odsyłanie spraw na etapie przed zgłoszeniem

15. System odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem uruchamiany jest na podstawie uzasadnionego wniosku stron danego połączenia. Rozważając złożenie takiego wniosku strony połączenia mają obowiązek sprawdzić po pierwsze, czy spełnione zostały odnośne wymogi prawne określone w rozporządzeniu w sprawie połączeń, i po drugie, czy odesłanie sprawy przed zgłoszeniem byłoby zgodne z wyżej opisanymi wytycznymi.

Odsyłanie spraw przez Komisję do Państw Członkowskich na mocy art. 4 ust. 4

Wymogi prawne

16. Aby sprawa mogła zostać odesłana przez Komisję do jednego lub kilku Państw Członkowskich na mocy art. 4 ust. 4, muszą być spełnione dwa wymogi prawne:
- muszą istnieć wskazania, iż dane połączenie może wywrzeć znaczny wpływ na konkurencję na rynku lub rynkach, oraz
  - dany rynek/dane rynki muszą znajdować się w obrębie Państwa Członkowskiego i nosić wszelkie znamiona odrębnego rynku.

⁽¹⁶⁾ W sprawie *Philips przeciwko Komisji* Sąd Pierwszej Instancji przyjął pogląd, *obiter dictum*, że „rozdrobnienie” spraw, aczkolwiek możliwe w wyniku zastosowania art. 9, jest „niepożądane w kontekście zasady »pojedynczej instytucji« leżącej u podstaw rozporządzenia (EWG) nr 4064/89”. Ponadto, uznając, iż ryzyko „niespójnych lub nawet niemożliwych do pogodzenia” decyzji Komisji i Państw Członkowskich „wiąże się nieodłącznie z procesem przekazywania spraw ustanowionym w art. 9”, Sąd stwierdza wyraźnie, iż w jego mniemaniu sytuacja taka nie jest pożądana. (Patrz: ust. 350 i 380).

⁽¹⁷⁾ Jest to zgodne z decyzją Komisji w sprawach M.2389 *Shell/DEA* i M.2533 *BP/E.ON* o odesłaniu do kompetencji Niemiec wszystkich podrzędnych rynków produktów naftowych. Komisja zachowała części spraw dotyczące rynków nadrzędnych. Analogicznie w sprawie M.2706 *P&O Princess/Carnival*, Komisja skorzystała z przyznanych jej uprawnień decydując o nie przekazywaniu części sprawy do kompetencji Zjednoczonego Królestwa, pragnąc uniknąć rozdrobnienia postępowania (Patrz: notatka prasowa Komisji z dnia 11/4/2002, IP/02/552)

⁽¹⁸⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽¹⁹⁾ Patrz: motyw 14 rozporządzenia w sprawie połączeń. Zależy to oczywiście od pełnego i uczciwego ujawnienia przez strony wszelkich istotnych faktów we wniosku o przekazanie sprawy na etapie przed jej zgłoszeniem.

17. Jeśli chodzi o *pierwsze kryterium*, wnioskujące strony mają zasadniczo obowiązek wykazać, że dana transakcja ma potencjalny wpływ na konkurencję na odrębnym rynku Państwa Członkowskiego, który to wpływ może okazać się istotny, a tym samym uzasadniać szczegółową analizę. Wskazania te mogą mieć jedynie charakter wstępny i nie będą miały znaczenia dla wyniku postępowania. Mimo, że strony nie mają obowiązku wykazania, iż skutek dla konkurencji może być niekorzystny⁽²⁰⁾, powinny one wskazać współczynniki sugerujące ogólnie istnienie pewnych skutków danej transakcji dla konkurencji⁽²¹⁾.
18. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, wnioskujące strony mają obowiązek wykazać, że rynek geograficzny, na którym transakcja wywiera skutki na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 17), ma zasięg krajowy lub węższy od krajowego⁽²²⁾.

Inne brane pod uwagę czynniki

19. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, w celu przewidzenia w najszerszym możliwym zakresie prawdopodobnego rezultatu złożenia wniosku o odesłanie sprawy, składające wnioski strony dokonujące połączenia powinny rozważyć również to, czy odesłanie sprawy może być uznane za stosowne. Obejmuje to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej (pkt 8 do 14), a w szczególności tego, czy organ bądź organy ochrony konkurencji, do których pragną odesłać sprawę, są najbardziej właściwe do jej rozpatrzenia. W tym celu należy rozważyć kolejno zarówno prawdopodobne miejsce pojawienia się skutków transakcji dla konkurencji oraz na ile właściwy do zbadania operacji byłby krajowy organ ochrony konkurencji (KOOK).
20. Sprawy dotyczące koncentracji posiadające wymiar wspólnotowy, które mogą wyrzucić wpływ na konkurencję na rynkach o zasięgu krajowym lub węższym niż krajowy, i których skutki mogą ograniczać się do jednego Państwa Członkowskiego lub oddziaływać gospodarczo głównie na jedno Państwo Członkowskie⁽²³⁾, nie są najbardziej odpowiednie do odesłania do danego Państwa Członkowskiego. Dotyczy to w szczególności spraw, których skutki mogą pojawić się na osobnym rynku nie stanowiącym istotnej części wspólnego rynku. W zakresie, w jakim sprawa zostaje odesłana tylko do jednego Państwa Członkowskiego, zachowana zostaje również korzyść z zastosowania zasady „pojedynczej instytucji”.
21. Od szczególnych okoliczności sprawy zależy to, na ile do odesłania nadawałaby się sprawa koncentracji o wymiarze wspólnotowym, która pomimo potencjalnie istotnego wpływu na konkurencję na ogólnokrajowym rynku wywołuje potencjalnie znaczące skutki transgraniczne (np. ponieważ wpływ koncentracji na jeden rynek geograficzny może wywołać istotne reperkusje na rynkach geograficznych innych Państw Członkowskich, lub ponieważ koncentracja może potencjalnie skutkować

⁽²⁰⁾ Patrz: motyw 16, który stanowi, że „zainteresowane przedsiębiorstwa nie powinny ... być zobowiązane do wykazania, iż skutki danej koncentracji byłyby niekorzystne dla konkurencji”.

⁽²¹⁾ Istnienie „rynków, na które koncentracja wywiera wpływ” w rozumieniu Formularza RS byłoby generalnie uznane za wystarczające dla spełnienia wymogów art. 4 ust. 4. Jednakże strony mogą wskazać na dowolne czynniki, które mogłyby okazać się istotne dla analizy sprawy pod względem konkurencji (zbieżność rynków, integracja pionowa, itd).

⁽²²⁾ W tym celu wnioskujące strony powinny rozważyć te czynniki, które zazwyczaj wskazują na rynek krajowy lub węższy niż krajowy, takie jak przede wszystkim cechy produktu (np. niska wartość produktu przeciwstawiona znacznym kosztom transportu), szczególne cechy popytu (np. konsumenci końcowi zaopatrujący się w towary w pobliżu ich ośrodków działalności) i podaży, istotne zróżnicowanie cen i udziałów rynkowych w różnych krajach, przyzwyczajenia krajowych konsumentów, różne systemy regulacyjne, przepisy podatkowe i inne. Dodatkowe wytyczne można znaleźć w zawiadomieniu Komisji na temat definicji właściwego rynku dla potrzeb wspólnotowego prawa ochrony konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

⁽²³⁾ Patrz na przykład: przekazanie przez Komisję spraw dotyczących pewnych odrębnych rynków magazynowania ropy w celu rozpatrzenia ich przez organy francuskie, sprawy M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrolina*, i M.1628 *Total/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, i M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; M.2845 *Sogecable/ Canal Satelite Digital/Vias Digital*.

zamknięciem i wynikającym z tego rozdrobnieniem wspólnego rynku⁽²⁴⁾). Ponieważ zarówno Komisja, jak i Państwa Członkowskie mogą dysponować równie odpowiednimi środkami lub być równie kompetentne do zajęcia się takimi sprawami, należy zachować znaczny margines uznaniowości przy decydowaniu o tym, czy przekazać daną sprawę czy nie.

22. Zakres, w jakim koncentracje o wymiarze wspólnotowym, wywierające potencjalny wpływ na konkurencję na szeregu rynków krajowych lub węższych niż krajowe w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, mogłyby nadawać się do odesłania do Państw Członkowskich, zależeć będzie od czynników specyficznych dla każdej sprawy, takich jak liczba krajowych rynków, na które koncentracja może wywrzeć istotny wpływ, perspektywa rozwiania ewentualnych obaw dzięki proporcjonalnym i nie sprzecznym ze sobą środkom zaradczym czy też czynności dochodzeniowe, jakich sprawa może wymagać. Zakres, w jakim sprawa wywołuje obawy o konkurencję w szeregu Państw Członkowskich oraz wymaga skoordynowanych dochodzeń i działań naprawczych, może stanowić argument na rzecz zachowania przez Komisję właściwości odnośnie całej sprawy⁽²⁵⁾. Z drugiej strony, jeżeli sprawa wywołuje obawy o konkurencję, które mimo, iż dotyczą rynków krajowych w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, to jednak nie zdają się wymagać skoordynowanych dochodzeń ani działań naprawczych, odesłanie sprawy może być w takim przypadku stosowne. W ograniczonej liczbie przypadków⁽²⁶⁾ Komisja uznała za stosowne odesłanie sprawy koncentracji więcej niż jednemu Państwu Członkowskiemu wobec istotnych różnic w warunkach konkurencji charakteryzujących rynki, na które koncentracja wywierała wpływ w danych Państwach Członkowskich. Mimo że rozdrobnienie prowadzenia sprawy pozbawia strony dokonujące połączenia korzyści wynikającej z zasady „pojedynczej instytucji” w takich przypadkach, względ ten jest mniej istotny na etapie przed dokonaniem zgłoszenia, zwłaszcza, że odesłanie sprawy wynika z dobrowolnego wniosku stron dokonujących połączenia.
23. Należy również w możliwym zakresie rozważyć, czy KOOK, do których planowane jest skierowanie sprawy, mogą posiadać odpowiednią wiedzę fachową na temat rynków lokalnych⁽²⁷⁾, lub też czy aktualnie badają bądź mają badać inną transakcję dotyczącą danego sektora⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Patrz: sprawa M.580 *ABB/Daimler Benz*, gdzie Komisja nie przychyliła się do wniosku Niemiec o przekazanie sprawy na mocy art. 9 w okolicznościach, w których mimo iż obawy o konkurencję ograniczały się do rynków niemieckich, sama operacja (w wyniku której powstałby największy dostawca sprzętu kolejowego na świecie) wywołałaby istotne reperkusje w całej Europie. Patrz również: sprawa M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, gdzie pomimo wniosku Hiszpanii o przekazanie sprawy na mocy art. 9, Komisja przeprowadziła dochodzenie i przyjęła decyzję na mocy art. 8 ust. 2.

⁽²⁵⁾ Kilka przykładów, patrz: M.1383 *Exxon/Mobil*, gdzie Komisja pomimo wniosku Zjednoczonego Królestwa o przekazanie mu części sprawy koncentracji dotyczącej rynku detalicznego paliw silnikowych w północno-zachodniej Szkocji, sama prowadziła dochodzenie, jako że sprawa wymagała przyjęcia jednego spójnego pakietu działań zaradczych mającego rozstrzygnąć wszelkie problematyczne kwestie w tym sektorze; patrz również: M.2706 *P&O Princess/Carnival*, gdzie pomimo faktu, iż organy brytyjskie dokonały oceny konkurencyjnej oferty Royal Caribbean, Komisja nie przychyliła się do wniosku o częściowe przekazanie sprawy, aby uniknąć rozdrobnienia postępowania i w celu zapewnienia jednego dochodzenia w sprawie różnych rynków krajowych, na które operacja wywierała wpływ.

⁽²⁶⁾ Patrz: M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ W sprawie M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann*, Komisja odesłała sprawę do kompetencji Niemiec, ponieważ kraj ten był w stanie lepiej zbadać lokalne warunki panujące w 85 tys. punktach sprzedaży na terenie kraju; sprawa M.1060 *Vendex/KBB* została przekazana Holandii, ponieważ była ona w stanie lepiej ocenić gusty i przyzwyczajenia lokalnych konsumentów; Patrz również: sprawa M.1555 *Heineken/Cruccampo*, sprawa M.2621 *SEB/Moulinex* (gdzie preferencje konsumentów oraz praktyka handlowa i marketingowa były specyficzne dla rynku francuskiego); sprawa M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* i sprawa M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ W sprawie M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, na przykład, Komisja przekazała sprawę, ponieważ firma Lloyds była również przedmiotem innej oferty wychodzącej poza zakres rozporządzenia WE w sprawie połączeń, lecz badanej przez władze Zjednoczonego Królestwa: przekazanie sprawy pozwoliło na zbadanie obu ofert przez ten sam organ. W sprawie M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI*, do kompetencji Niemiec przekazano dwie transakcje, które, wraz z trzecią notyfikowaną w Niemczech, wywoływały obawy o konkurencję: przekazanie sprawy zapewniło rozpatrzenie wszystkich trzech operacji w jednolity sposób; w sprawie M.2044 *Interbrew/Bass*, Komisja przekazała sprawę władzom brytyjskim, ponieważ w tym samym czasie badały one transakcję przejęcia przez Interbrew innego browaru, Whitebread, oraz ze względu na doświadczenia zdobyte przy niedawnych dochodzeniach prowadzonych na tychże rynkach; analogicznie, patrz również: sprawy M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, i M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* i sześć innych transakcji przejęcia przez Electrabel lokalnych dystrybutorów. W sprawie M.2706 *P&O Princess/Carnival*, jednakże, pomimo faktu, iż władze brytyjskie były w trakcie dokonywania oceny konkurencyjnej oferty Royal Caribbean, Komisja nie przychyliła się do wniosku o częściowe przekazanie sprawy. Komisja określiła wstępne obawy o konkurencję na innych krajowych rynkach, na które fuzja miała wpływ, pragnąc w ten sposób uniknąć rozdrobnienia postępowania (patrz: notatka prasowa Komisji z dnia 11 kwietnia 2002 r., IP/02/552).

Odsyłanie spraw przez Państwa Członkowskie do Komisji na mocy art. 4 ust. 5*Wymogi prawne*

24. Na mocy art. 4 ust. 5 istnieją jedynie dwa wymogi prawne, które muszą być spełnione, aby strony transakcji mogły wnioskować o odesłanie sprawy do Komisji: transakcja musi stanowić koncentrację w rozumieniu art. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń, oraz koncentracja musi *nadawać się do zbadania zgodnie z krajowym prawem konkurencji w sprawie kontroli połączeń przynajmniej trzech Państw Członkowskich*. (Patrz również: ust. 65 i nast. oraz 70 i nast.).

Inne brane pod uwagę czynniki

25. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, w celu przewidzenia, na ile to możliwe, prawdopodobnego rezultatu złożenia wniosku o odesłanie sprawy strony dokonujące połączenia i planujące przedłożenie takiego wniosku powinny również rozważyć, czy odesłanie sprawy ma szansę być uznane za stosowne. Oznacza to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej, a w szczególności tego, czy Komisja jest bardziej właściwym organem do zajęcia się daną sprawą.
26. W tym względzie motyw 16 rozporządzenia w sprawie połączeń stwierdza, że 'wnioski o odesłanie do Komisji przed zgłoszeniem będą szczególnie stosowne w sytuacji, gdy koncentracja wpływa na konkurencję poza terytorium jednego Państwa Członkowskiego. Szczególną uwagę należy zatem zwrócić na prawdopodobne miejsce oddziaływania skutków transakcji na konkurencję oraz na ile Komisja byłaby właściwym organem dla badania danej operacji.
27. W szczególności należy ocenić, czy dana sprawa ma rzeczywiście charakter transgraniczny mając na względzie elementy takie, jak jej prawdopodobne skutki dla konkurencji, jak również uprawnienia dochodzeniowe i wykonawcze, które mogłyby okazać się konieczne do przeciwdziałania takim skutkom. W tym względzie, należy zwrócić szczególną uwagę na to, czy dana sprawa może wywoływać potencjalny wpływ na konkurencję na jednym lub więcej rynków, których koncentracja dotyczy. W każdym razie wskazania ewentualnego wpływu na konkurencję mogą mieć jedynie charakter wstępny⁽²⁹⁾ i nie mogą wpływać na wynik dochodzenia. Ponadto, strony nie mają obowiązku wykazania, iż skutek dla konkurencji może być niekorzystny.
28. Sprawy, w których zasięg geograficzny rynku (rynków), na którym może wystąpić potencjalny wpływ na konkurencję jest szerszy niż krajowy⁽³⁰⁾ lub gdzie niektóre z rynków, na które transakcja ma potencjalny wpływ, są szersze niż krajowe i gdy główny skutek gospodarczy danej koncentracji wiąże się z takimi rynkami, są najbardziej odpowiednie do odesłania do Komisji. W sprawach takich, jako że dynamika konkurencyjna obejmuje obszary wykraczające poza granice kraju i może w konsekwencji wymagać czynności dochodzeniowych jak również stosownych uprawnień wykonawczych w kilku krajach, Komisja będzie najprawdopodobniej najbardziej właściwa do prowadzenia dochodzenia.

⁽²⁹⁾ Istnienie „rynków, na które koncentracja wywiera wpływ” w rozumieniu Formularza RS byłoby generalnie uznane za wystarczające. Strony jednakże mogą wskazać na dowolne czynniki, które mogłyby okazać się istotne dla analizy sprawy pod względem konkurencji (zbieżność rynków, integracja pionowa, itd).

⁽³⁰⁾ Patrz: wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji dotyczącej światowych rynków — M.2738 *GE/Unison* oraz wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji dotyczącej rynku zachodnio-europejskiego — M.2698 *Promatech/Sulzer*; Patrz również *Zasady stosowania art. 22 Rozporządzenia WE w sprawie połączeń przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji*, opracowanie opublikowane przez Europejskie Organy Ochrony Konkurencji (EOOK), ust. 11.

29. Komisja może być bardziej właściwym organem dla badania spraw (łącznie z prowadzeniem dochodzenia, oceną i ewentualnymi działaniami naprawczymi) wywołujących potencjalne obawy o konkurencję na kilku rynkach krajowych lub węższych niż krajowe zlokalizowanych w kilku różnych Państwach Członkowskich⁽³¹⁾. Komisja może być najbardziej właściwa do prowadzenia dochodzenia w takich sprawach, zważywszy na konieczność zapewnienia konsekwentnej i efektywnej analizy w kilku różnych krajach, wykorzystania odpowiednich uprawnień dochodzeniowych oraz rozwiania wszelkich obaw o konkurencję za pomocą spójnych środków zaradczych.
30. Analogicznie do powyższych stwierdzeń dotyczących art. 4 ust. 4, od szczególnych okoliczności sprawy zależy stosowność odesłania spraw dotyczących połączeń przedsiębiorstw, które, mimo wywierania potencjalnie dużego wpływu na konkurencję na ogólnokrajowym rynku, mogą wywoływać potencjalnie istotne skutki transgraniczne. Ponieważ zarówno Komisja i Państwa Członkowskie mogą być równie kompetentne do zajęcia się daną sprawą, należy zachować znaczny margines uznaniowości przy decydowaniu o tym, czy przekazać daną sprawę czy nie.
31. Należy również w możliwym zakresie rozważyć, czy Komisja byłaby szczególnie dobrze przygotowana do należytego zbadania sprawy, mając zwłaszcza na względzie czynniki takie jak określona wiedza fachowa lub uprzednie doświadczenia w danym sektorze. Im większa jest potencjalna możliwość, iż połączenie wywrze wpływ na konkurencję na obszarze wykraczającym poza terytorium jednego Państwa Członkowskiego, tym bardziej prawdopodobne, iż Komisja dysponowałaby bardziej odpowiednimi środkami do prowadzenia dochodzenia, szczególnie pod względem ustalania faktów i kompetencji wykonawczych.
32. Strony danego połączenia mogą stwierdzić, iż pomimo pozornego braku skutków dla konkurencji, istnieją ważne przesłanki ku temu, aby operacją zajęła się sama Komisja, mając na względzie w szczególności czynniki takie jak koszty czy przesunięcia w czasie związane z dokonywaniem zgłoszeń w kilku Państwach Członkowskich⁽³²⁾.

Odsyłanie spraw na etapie po zgłoszeniu

Odsyłanie spraw przez Komisję do Państw Członkowskich na mocy art. 9

33. Na mocy art. 9 Państwo Członkowskie pragnące złożyć wniosek o odesłanie sprawy po jej zgłoszeniu do Komisji posiada dwie opcje przewidziane odpowiednio w art. 9 ust. 2 lit. a) i art. 9 ust. 2 lit. b).

Artykuł 9 ust. 2 lit. a)

Wymogi prawne

34. W celu odesłania sprawy Państwu lub Państwom Członkowskim na mocy art. 9 ust. 2 lit. a), muszą zostać spełnione następujące wymogi prawne:
- koncentracja musi grozić istotnym zakłóceniem konkurencji na rynku, oraz
  - dany rynek musi znajdować się w obrębie wnioskującego Państwa Członkowskiego oraz nosić wszelkie znamiona rynku odrębnego.
35. Jeśli chodzi o pierwsze kryterium, wnioskujące Państwo Członkowskie jest zobowiązane zasadniczo wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę istnieje realne ryzyko, iż dana transakcja mogłaby wywierać istotny niekorzystny wpływ na konkurencję, a zatem że wymaga dokładnej analizy. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów takich ewentualnych znaczących i niekorzystnych skutków, z tym że nie będą one wpływać na rezultat pełnego dochodzenia.

⁽³¹⁾ Może się tak zdarzyć na przykład w przypadku operacji, gdzie rynki, na które te ostatnie mają wpływ, aczkolwiek mają zasięg krajowy (lub nawet węższy od krajowego dla potrzeb oceny konkurencji), charakteryzują się jednak wspólnymi na skalę europejską lub światową markami, wspólnymi prawami własności intelektualnej na skalę europejską lub światową, bądź scentralizowaną produkcją lub dystrybucją – przynajmniej w zakresie, w jakim taka scentralizowana produkcja lub dystrybucja mogłaby wywierać wpływ na ewentualne środki zaradcze.

⁽³²⁾ Patrz: motywy 12 i 16 rozporządzenia w sprawie połączeń.

36. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać, że rynek geograficzny, na którym transakcja wywiera skutki na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 35), ma zasięg krajowy lub węższy od krajowego ⁽³³⁾.

Inne brane pod uwagę czynniki

37. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, przy ocenianiu, czy odesłanie sprawy może być uznane za stosowne, należy uwzględnić również inne czynniki. Oznacza to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej, a w szczególności tego, czy organ lub organy konkurencji wnioskujące o odesłanie sprawy są najbardziej właściwe do zajęcia się daną sprawą. W tym celu należy wziąć pod uwagę kolejno zarówno prawdopodobne miejsce oddziaływania skutków transakcji dla konkurencji oraz to, na ile KOOK jest przygotowany do badania danej operacji. (Patrz: powyżej ust. 19-23)

Artykuł 9 ust. 2 lit. b)

Wymogi prawne

38. W celu odesłania sprawy Państwu lub Państwom Członkowskim na mocy *art. 9 ust. 2 lit. b)*, muszą zostać spełnione następujące wymogi prawne:
- i) Koncentracja musi mieć wpływ na konkurencję na rynku, oraz
  - ii) dany rynek musi znajdować się w obrębie wnioskującego Państwa Członkowskiego, nosić wszelkie znamiona rynku odrębnego oraz nie może stanowić znaczącej części wspólnego rynku.
39. Jeśli chodzi o *pierwsze kryterium*, wnioskujące Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę dana koncentracja mogłaby wywierać wpływ na konkurencję na rynku. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów danego ewentualnego niekorzystnego wpływu, z tym że nie będą one miały znaczenia dla rezultatu pełnego dochodzenia.
40. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, wnioskujące Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać nie tylko, że rynek, na którym operacja wywiera wpływ na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 38), stanowi odrębny rynek w obrębie Państwa Członkowskiego, ale również, że rynek ten nie stanowi znaczącej części rynku wspólnego. W tym względzie, w oparciu o dotychczasową praktykę i orzecznictwo ⁽³⁴⁾, tego typu sytuacje zdają się generalnie ograniczać do rynków o wąskim zasięgu geograficznym w obrębie Państwa Członkowskiego.

⁽³³⁾ Patrz: Obwieszczenie Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

⁽³⁴⁾ Patrz: wnioski rozpatrzone pozytywnie przez Komisję na mocy art. 9 ust. 2 lit. b) w sprawach: M.2446, *Govia/Connex South Central*, gdzie operacja wywierała wpływ na konkurencję na określonych trasach kolejowych w rejonie Londyn/Gatwick-Brighton w Zjednoczonym Królestwie; M.2730, *Connex/DNVBVG*, gdzie transakcja wpływała na konkurencję na lokalnym rynku usług komunikacji publicznej w rejonie Riesa (w Saksonii w Niemczech); oraz M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, gdzie transakcja miała wpływ na konkurencję na rynku dostaw butelkowego mleka do domów w regionach Londynu, Yorkshire i Lancashire w Zjednoczonym Królestwie. Dla potrzeb zdefiniowania terminu nieznaczącej części wspólnego rynku pewne wskazówki można znaleźć również w orzecznictwie dotyczącym stosowania art. 82 Traktatu WE. W tym kontekście Trybunał Sprawiedliwości przedstawił dość szeroką interpretację tego, co może stanowić znaczącą część wspólnego rynku, odwołując się m.in. do dowodów empirycznych. W orzecznictwie można na przykład znaleźć wskazówki oparte zasadniczo na kryteriach praktycznych, takie jak „model i wielkość produkcji i spożycia danego produktu, jak również przyzwyczajenia i możliwości ekonomiczne dostawców i nabywców”, patrz: sprawa 40/73, *Suiker Unie/Komisja*, Rec. 1975 pkt 1663. Patrz również: sprawa C-179/90, *Porto di Genova*, Rec. 1991, pkt 5889, gdzie Port Genueński został uznany za stanowiący znaczącą część wspólnego rynku. Trybunał stwierdził również w swoim orzecznictwie, iż kilka osobnych rynków może być również uznanych jako stanowiące łącznie znaczącą część wspólnego rynku. Patrz: na przykład sprawa C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, Rec. 1994 str. I-5077 ust. 17, w której Trybunał stwierdził: „W tym przypadku, uzależniając działanie ośrodków zapładniania od uzyskania zezwolenia oraz stanowiąc, że każdy ośrodek powinien posiadać prawo wyłączności na obsługę określonego obszaru, krajowy ustawodawca udzielił ośrodkom tym praw wyłączności. Ustanawiając w ten sposób na rzecz tych przedsiębiorstw serię sąsiadujących ze sobą monopolii ograniczonych terytorialnie, lecz razem obejmujących cały obszar Państwa Członkowskiego, ww. krajowe przepisy stwarzają pozycję dominacji w rozumieniu art. 86 Traktatu na znaczącej części wspólnego rynku”.

41. Jeżeli warunki te są spełnione, Komisja ma obowiązek odesłać daną sprawę.

Odsyłanie spraw przez Państwa Członkowskie do Komisji na mocy art. 22

Wymogi prawne

42. W celu odesłania sprawy do Komisji przez jedno lub więcej Państw Członkowskich na mocy art. 22, muszą być spełnione dwa wymogi prawne:
- koncentracja musi wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi, oraz
  - znacząco wpływać na konkurencję na terytorium wnioskującego Państwa lub Państw Członkowskich.
43. Jeśli chodzi o pierwsze kryterium, koncentracja spełnia powyższy wymóg w zakresie, w jakim może wywierać widoczny wpływ na model wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi ⁽³⁵⁾.
44. Jeśli chodzi o drugie kryterium, tak jak na mocy art. 9 ust. 2 lit. a), wnioskujące Państwo lub Państwa Członkowskie ma zasadniczo obowiązek wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę istnieje realne ryzyko, iż dana transakcja mogłaby wywierać istotny niekorzystny wpływ na konkurencję, a zatem że wymaga dokładnej analizy. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów danego ewentualnego znacznego i niekorzystnego wpływu, z tym że nie będą one miały znaczenia dla rezultatu pełnego dochodzenia.

Inne brane pod uwagę czynniki

45. Ponieważ odsyłanie spraw do Komisji po dokonaniu zgłoszenia może wiązać się z dodatkowymi kosztami i przesunięciami w czasie dla stron dokonujących połączenia, powinno się ono zazwyczaj ograniczać do spraw, które wydają się stanowić realne ryzyko niekorzystnego wpływu na konkurencję lub handel między Państwami Członkowskimi, oraz do sytuacji, w których wydaje się, iż zostaną najlepiej rozstrzygnięte na szczeblu Wspólnoty ⁽³⁶⁾. Kategorie spraw najbardziej odpowiednich do odesłania do Komisji na mocy art. 22 są następujące:
- sprawy wywołujące poważne obawy o konkurencję na jednym lub więcej rynków o zasięgu geograficznym szerszym od krajowego, lub sprawy, w których niektóre z rynków potencjalnego oddziaływania transakcji są szersze od krajowych, oraz w których główny skutek gospodarczy danej koncentracji wiąże się z takimi rynkami,
  - sprawy wywołujące poważne obawy o konkurencję na szeregu rynków krajowych lub węższych niż krajowe, zlokalizowanych w kilku Państwach Członkowskich, w okolicznościach, gdzie za pożądane uznaje się spójne potraktowanie sprawy (pod względem ewentualnych środków zaradczych, lecz również w odpowiednich przypadkach, pod kątem samych czynności dochodzeniowych), oraz gdzie główny skutek gospodarczy koncentracji wiąże się z takimi rynkami.

III. DZIAŁANIE SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

A. PRZEGLĄD SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

46. Rozporządzenie w sprawie połączeń określa stosowne przepisy prawne regulujące funkcjonowanie systemu odsyłania spraw. Przepisy zawarte w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i art. 22 określają szczegółowo różne kroki, jakie należy podjąć celem odesłania sprawy przez Komisję Państwu Członkowskimi i odwrotnie.

⁽³⁵⁾ Patrz również na zasadzie analogii: Obwieszczenie Komisji — Wytyczne w sprawie znaczenia koncepcji oddziaływania na handel zawartej w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. C 101 z 27.4.2004, str. 81).

⁽³⁶⁾ Patrz: wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji mającej wpływ na rynki światowe — M.2738 *GE/Unison*, oraz wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji mającej wpływ na rynek zachodnio-europejski — M.2698 *Promatech/Sulzer*; Patrz również: „Zasady stosowania przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji w systemie EOOK art. 22 rozporządzenia WE w sprawie połączeń przedsiębiorstw”, opracowanie opublikowane przez Europejskie Organy Ochrony Konkurencji (EOOK), ust. 11.

47. Każdy z czterech stosownych przepisów dotyczących odsyłania spraw ustanawia niezależny mechanizm odsyłania spraw z zakresu określonej kategorii koncentracji. Przepisy te można podzielić w sposób następujący:
- a) Odesłanie sprawy przed zgłoszeniem:
    - i) przez Komisję do Państw Członkowskich (art. 4 ust. 4),
    - ii) przez Państwa Członkowskie do Komisji (art. 4 ust. 5);
  - b) Odesłanie sprawy po zgłoszeniu:
    - i) przez Komisję do Państw Członkowskich (art. 9),
    - ii) przez Państwa Członkowskie do Komisji (art. 22).
48. Schematy przedstawione w załączniku I do niniejszego obwieszczenia opisują w formie graficznej poszczególne etapy proceduralne, przez jakie należy przejść w ramach mechanizmu odsyłania sprawy określonego w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i art. 22.

Odesłanie sprawy przed zgłoszeniem

49. Wnioski o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem mogą być wnoszone jedynie przez zainteresowane przedsiębiorstwa⁽³⁷⁾. Zadaniem zainteresowanych przedsiębiorstw jest zweryfikowanie, czy dana koncentracja spełnia kryteria określone w art. 4 ust. 4 (posiada wymiar wspólnotowy, lecz może wpłynąć znacząco na konkurencję na odrębnym rynku określonego Państwa Członkowskiego) lub art. 4 ust. 5 (nie posiada wymiaru wspólnotowego, lecz może być poddana zbadaniu zgodnie z krajowym prawem konkurencji przynajmniej trzech Państw Członkowskich). Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą następnie zdecydować o zwróceniu się o odesłanie sprawy do lub z Komisji, składając uzasadniony wniosek na Formularzu RS. Wniosek ten jest przekazywany niezwłocznie przez Komisję wszystkim Państwom Członkowskim. Pozostała część procesu jest różna dla art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5.

— Na mocy art. 4 ust. 4 zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie⁽³⁸⁾ ma 15 dni roboczych od daty otrzymania zgłoszenia na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec wniosku. Milczenie ze strony Państwa Członkowskiego interpretuje się jako jego zgodę⁽³⁹⁾. Jeżeli dane Państwo lub Państwa Członkowskie zgadzają się na odesłanie sprawy, Komisja ma dodatkowo około 10 dni roboczych (25 dni roboczych od daty otrzymania przez Komisję Formularza RS) na podjęcie decyzji o odesłaniu sprawy. Milczenie ze strony Komisji uznaje się za wyrażenie zgody. Jeżeli Komisja wyrazi zgodę, wówczas sprawa (lub jednej lub więcej jej części) zostaje odesłana Państwom Członkowskim lub Państwom zgodnie z wnioskiem zainteresowanych przedsiębiorstw. Jeżeli to nastąpi, zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie stosują w odniesieniu do odesłanej części sprawy swoje przepisy krajowe⁽⁴⁰⁾. Zastosowanie mają art. 9 ust. 6 do art. 9 ust. 9.

⁽³⁷⁾ Termin „zainteresowane przedsiębiorstwa” obejmuje „osoby” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b).

⁽³⁸⁾ Zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie to te, które są wymienione w Formularzu RS, do których w przypadku przyznania wniosku zostanie przekazana dana sprawa.

⁽³⁹⁾ Mechanizm ten to zasadnicza cecha wszystkich trybów przekazywania spraw określonych w rozporządzeniu w sprawie połączeń. Można go określić jako „przyzwalające milczenie” lub brak sprzeciwu, co znaczy, że niepodjęcie decyzji przez Komisję lub Państwo Członkowskie przyjmuje się jako decyzję pozytywną. Mechanizm ten figurował już w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 4064/89. Obecnie został on włączony do art. 4 ust. 4 akapit drugi i czwarty, art. 4 ust. 5 akapit czwarty, art. 9 ust. 5, art. 22 ust. 3 (akapit pierwszy zdanie ostatnie). Mechanizm przyzwalającego milczenia nie ma jednak zastosowania do decyzji Państw Członkowskich o przystąpieniu do wniosku na mocy art. 22 ust. 2.

⁽⁴⁰⁾ Art. 4 ust. 4 pozwala stronom dokonującym połączenia na złożenie wniosku o przekazanie całości lub części sprawy. Komisja i Państwa Członkowskie muszą albo przychylić się do wniosku albo go odrzucić, lecz nie mogą zmieniać jego zakresu na przykład przekazując jedynie część sprawy, podczas gdy wniosek dotyczył przekazania całości. W przypadku przekazywania części sprawy zainteresowane Państwo Członkowskie stosować będzie własne krajowe przepisy o ochronie konkurencji do przekazanej części sprawy. W pozostałym zakresie zastosowanie będzie miało rozporządzenie w sprawie połączeń, tzn. zainteresowane przedsiębiorstwa będą zobowiązane zgłosić koncentrację w zakresie nie podlegającym odesłaniu, na Formularzu CO zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń. Z drugiej strony, jeżeli całość sprawy zostaje przekazana Państwu Członkowskiemu, art. 4 ust. 4 ostatni akapit stwierdza, iż nie będzie miał zastosowania obowiązek zgłaszania sprawy również do Komisji. Tak więc sprawa nie będzie badana przez Komisję. Zainteresowane Państwo Członkowskie stosuje własne krajowe przepisy do całości sprawy i żadne inne Państwo Członkowskie nie będzie mogło w odniesieniu do tej konkretnej koncentracji stosować własnych krajowych przepisów o ochronie konkurencji.

- Na mocy art. 4 ust. 5 zainteresowane Państwa Członkowskie ⁽⁴¹⁾ mają 15 dni roboczych od daty otrzymania zgłoszenia na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec wniosku. Po upływie tego okresu Komisja sprawdza, czy którekolwiek Państwo Członkowskie właściwe do rozpatrzenia danej koncentracji na podstawie swoich przepisów krajowych o ochronie konkurencji nie wyraziło sprzeciwu. Jeżeli takie właściwe Państwo Członkowskie nie wyraziło sprzeciwu, wówczas uznaje się, że dana sprawa nabiera wymiaru wspólnotowego i zostaje odesłana do Komisji, która posiada wyłączną właściwość do jej rozpatrywania. Następnie strony dokonują zgłoszenia sprawy do Komisji korzystając z Formularza CO. Z drugiej strony, jeżeli jedno lub kilka Państw Członkowskich wyrazi swój sprzeciw, Komisja niezwłocznie informuje wszystkie Państwa Członkowskie i zainteresowane przedsiębiorstwa o wszelkich otrzymanych sprzeciwach, i tym samym proces odsyłania sprawy zostaje zakończony. Strony mają obowiązek stosować obowiązujące krajowe przepisy dotyczące zgłoszeń.

Odesłanie sprawy po zgłoszeniu

50. Na mocy art. 9 ust. 2 i art. 22 ust. 1 przekazywanie spraw po dokonaniu zgłoszenia inicjują Państwa Członkowskie działające z własnej inicjatywy lub na prośbę Komisji na mocy art. 9 ust. 2 i art. 22 ust. 5 odpowiednio. Tryb postępowania jest różny w zależności od tego, czy odesłanie sprawy następuje od czy do Komisji.

- Na mocy art. 9 Państwo Członkowskie może zwrócić się do Komisji o odesłanie mu sprawy koncentracji o wymiarze wspólnotowym, bądź jej części, która to koncentracja została już zgłoszona do Komisji i która może znacząco wpływać na konkurencję na odrębnym rynku danego Państwa Członkowskiego (art. 9 ust. 2 lit. a)) lub wywiera wpływ na taki odrębny rynek nie stanowiący znaczącej części wspólnego rynku (art. 9 ust. 2 lit. b)). Wniosek musi być złożony w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania przez Państwo Członkowskie kopii Formularza CO. Komisja musi najpierw sprawdzić, czy spełnione są wyżej wymienione kryteria prawne. Następnie może, działając w ramach własnej swobody administracyjnej, postanowić o odesłaniu sprawy lub jej części. W przypadku wniosku o odesłanie sprawy złożonego na mocy art. 9 ust. 2 lit. b), Komisja musi (tzn. nie posiada w tym zakresie swobody) dokonać odesłania sprawy, jeżeli spełnione są kryteria prawne. Decyzja musi być podjęta w ciągu 35 dni roboczych od dnia zgłoszenia, lub, w przypadku wszczęcia postępowania przez Komisję, w ciągu 65 dni roboczych ⁽⁴²⁾. W przypadku odesłania sprawy zainteresowane Państwo Członkowskie stosuje swoje przepisy krajowe o ochronie konkurencji, z zastrzeżeniem jedynie art. 9 ust. 6 i art. 9 ust. 8.

- Na mocy art. 22 Państwo Członkowskie może zwrócić się do Komisji o zbadanie koncentracji, która nie ma wymiaru wspólnotowego lecz wywiera wpływ na handel między Państwami Członkowskimi i może znacząco wpływać na konkurencję na jego terytorium. Wniosek musi zostać złożony w ciągu 15 dni roboczych od daty krajowego zgłoszenia, lub jeżeli zgłoszenie nie jest wymagane, od daty, w której zainteresowane Państwo Członkowskie „dowiedziało się” ⁽⁴³⁾ o koncentracji. Komisja przekazuje wniosek wszystkim Państwom Członkowskim. Pozostałe Państwa Członkowskie mogą postanowić o przyłączeniu się do wniosku ⁽⁴⁴⁾ w terminie 15 dni

⁽⁴¹⁾ Tzn. te, które byłyby właściwe do rozpatrzenia sprawy na gruncie własnych przepisów o ochronie konkurencji w sytuacji, gdyby sprawa nie została przekazana. Na temat koncepcji „właściwości do rozpatrywania sprawy”, patrz: sekcja B5 poniżej.

⁽⁴²⁾ Jeśli chodzi o sprawy, w których Komisja podejmuje postępowanie przygotowawcze w ciągu 65 dni roboczych, patrz: art. 9 ust 4 lit. b) i ust. 5.

⁽⁴³⁾ Termin „dowiedziało się”, wynikający z brzmienia art. 22, powinien w tym kontekście być interpretowany jako oznaczający pozyskanie wystarczających informacji pozwalających na dokonanie wstępnej oceny co do spełnienia kryteriów koniecznych do złożenia wniosku o przekazanie sprawy na mocy art. 22.

⁽⁴⁴⁾ Należy zauważyć, że art. 22 umożliwia Państwu Członkowskiemu przyłączenie się do pierwotnego wniosku nawet, jeżeli koncentracja nie została mu zgłoszona. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nie być w stanie przyłączyć się do wniosku, jeżeli w momencie otrzymania informacji od Komisji o tym, że inne Państwo Członkowskie złożyło wniosek o przekazanie sprawy, nie otrzymały jeszcze niezbędnych informacji od stron dokonujących połączenia. Pomimo możliwości Państwa Członkowskiego skontaktowania się ze stronami dokonującymi połączenia w celu zweryfikowania ich kompetencji do rozpatrywania danej transakcji, zaleca się zdecydowanie stronom zgłaszającym, o ile to możliwe, by jednocześnie przekazały zgłoszenie wszystkim właściwym Państwom Członkowskim.

roboczych od daty otrzymania kopii pierwotnego wniosku. Bieg wszelkich krajowych terminów dotyczących połączenia zostaje zawieszony do momentu podjęcia decyzji o miejscu jego badania; Państwo Członkowskie może przywrócić bieg krajowych terminów przed upływem tych 15 dni roboczych informując Komisję i strony połączenia o tym, że nie pragnie przyłączyć się do wniosku. Najpóźniej w ciągu 10 dni roboczych od wygaśnięcia terminu 15 dni roboczych Komisja musi podjąć decyzję o przejęciu sprawy od wnioskującego Państwa Członkowskiego (Państw Członkowskich). Jeżeli Komisja przejmuje właściwość, krajowe postępowanie w Państwie Członkowskim (Państwach Członkowskich) zostaje zakończone i Komisja bada sprawę na mocy art. 22 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połączeń w imieniu wnioskującego Państwa (Państw) ⁽⁴⁵⁾. Państwa, które nie przystąpiły do wniosku, mogą nadal stosować przepisy krajowe.

51. Poniższa część obwieszczenia dotyczy szeregu szczegółowych elementów systemu i ma na celu w szczególności zapewnienie dodatkowych wytycznych przedsiębiorstwom rozważającym złożenie wniosku na etapie przed zgłoszeniem bądź mogącym stać się stronami transakcji, które mogą zostać odesłane na etapie po dokonaniu zgłoszenia.

B. SZCZEGÓŁY SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

52. W niniejszej części obwieszczenia zawarto wytyczne dotyczące pewnych aspektów funkcjonowania systemu odsyłania spraw określonego w art. 4 ust. 4 i ust. 5, art. 9 i art. 22 rozporządzenia w sprawie połączeń.

1. System organów ochrony konkurencji

53. Art. 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połączeń przewiduje, że Komisja ma prowadzić postępowania określone w tym rozporządzeniu w ścisłym i stałym kontakcie z właściwymi organami Państw Członkowskich (KOOK). Współpraca i dialog między Komisją i KOOK, oraz pomiędzy samymi KOOK, ma szczególne znaczenie w przypadku koncentracji wchodzących w zakres systemu odsyłania spraw określonego w rozporządzeniu w sprawie połączeń.
54. Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia w sprawie połączeń, 'Komisja wraz z właściwymi władzami Państw Członkowskich powinna stworzyć wspólnie sieć władz publicznych, korzystając ze swoich stosownych kompetencji do ścisłej współpracy, wykorzystując skuteczne porozumienia o wymianie informacji i konsultacjach, mając na uwadze zapewnienie, iż danym przypadkiem zajmują się najbardziej odpowiednie władze, w świetle zasady pomocniczości oraz mając na względzie zapewnienie, iż uniknięto wielokrotnego zgłaszania danej koncentracji w możliwie największym stopniu.'
55. System ten powinien zapewniać efektywny przydział spraw koncentracji według zasad opisanych w sekcji II powyżej. Oznacza to ułatwienie sprawnego działania systemu odsyłania spraw przed zgłoszeniem, jak również zapewnienie w możliwym do przewidzenia zakresie procesu, dzięki któremu wyłaniane są najszybciej, jak to możliwe, potencjalne wnioski o odesłanie spraw na etapie przed zgłoszeniem ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Jeżeli Komisja rozpatruje koncentrację w imieniu jednego lub kilku Państw Członkowskich na mocy art. 22, może ona podejmować wszelkie merytoryczne decyzje przewidziane w art. 6 i 8 rozporządzenia WE w sprawie połączeń. Tak stanowi art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia. Należy zauważyć, że Komisja rozpatruje koncentrację na wniosek lub w imieniu wnioskujących Państw Członkowskich. Przepis ten należy zatem interpretować tak, iż zobowiązuje on Komisję do zbadania oddziaływania koncentracji na terytoria tychże Państw Członkowskich. Komisja nie będzie badać skutków koncentracji na terytoriach Państw Członkowskich, które nie przyłączyły się do wniosku, chyba że będzie to konieczne do oceny skutków koncentracji na terytoriach wnioskujących Państw Członkowskich (np. jeżeli rynek geograficzny wykracza poza terytorium/terytoria wnioskujących Państw Członkowskich).

⁽⁴⁶⁾ Podejmując decyzję o przychyleniu się do wniosku o odstępstwo od skutków zawieszających wynikających z art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń, Komisja może na przykład wziąć pod uwagę świadomość ewentualności złożenia wniosku o przekazanie sprawy.

56. Zgodnie z art. 4 ust. 4 i ust. 5 Komisja musi przekazać „niezwłocznie” ⁽⁴⁷⁾ uzasadnione wnioski zainteresowanych przedsiębiorstw. Komisja dokłada starań, by przekazać te dokumenty w dniu roboczym następującym po dniu w którym zostały one otrzymane lub wydane. Wymiana informacji w systemie odbywa się różnymi środkami w zależności od okoliczności: pocztą elektroniczną, pocztą zwykłą, kurierem, faksem, telefonicznie. Należy zauważyć, że w przypadku informacji wrażliwych lub poufnych wymiana odbywać się będzie za pomocą zabezpieczonej poczty elektronicznej lub innymi chronionymi środkami łączności między punktami kontaktowymi.
57. Wszyscy członkowie systemu, w tym Komisja i wszystkie KOOK, ich urzędnicy i funkcjonariusze państwowi, oraz inne osoby pracujące pod nadzorem tychże organów, jak również urzędnicy i funkcjonariusze państwowi innych organów Państw Członkowskich będą związani tajemnicą zawodową określoną w art. 17 rozporządzenia w sprawie połączeń. Nie mogą oni ujawniać niepublicznych informacji, które pozyskali w wyniku stosowania rozporządzenia w sprawie połączeń, chyba że osoba fizyczna lub prawna dostarczająca dane informacje wyraziła zgodę na ich ujawnienie.
58. Konsultacje i wymiana w ramach systemu odbywać się będzie pomiędzy państwowymi organami wykonawczymi i nie wpłynie na prawa i obowiązki przedsiębiorstw wynikające z prawa wspólnotowego czy prawa krajowego. Każdy organ ochrony konkurencji będzie w pełni odpowiedzialny za zapewnienie, aby przy rozpatrywaniu przez niego spraw przestrzegano zasady sprawiedliwego procesu.

2. Uruchomienie procesu odesłania sprawy przed zgłoszeniem; informacje wymagane od stron wnioskujących

59. Dla sprawnego i szybkiego przebiegu procesu odsyłania spraw ważne jest, by wnioskujące strony dostarczały w terminie i w sposób jak najbardziej efektywny, kompletnych i prawdziwych informacji. Wymogi prawne dotyczące informacji, które muszą być dostarczone, oraz konsekwencji dostarczenia nieprawdziwych, niekompletnych lub mylących informacji określone są w rozporządzeniu w sprawie połączeń, rozporządzeniu (WE) nr 802/2004 (dalej zwane 'rozporządzeniem wdrażającym połączenia') oraz na Formularzu RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Formularz RS określa, że wszelkie informacje przedkładane w ramach uzasadnionego wniosku muszą być prawdziwe i kompletne. Jeżeli strony przedłożą informacje nieprawdziwe lub niekompletne, Komisja ma prawo albo przyjąć decyzję na mocy art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń (jeżeli dowie się o niespełnieniu warunków art. 4 ust. 5 w trakcie prowadzenia dochodzenia) albo uchylić każdą decyzję wydaną na mocy art. 6 lub art. 8, jaką podjęła w wyniku odesłania sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5, zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a) lub art. 8 ust. 6 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń. Po przyjęciu decyzji na mocy art. 6 ust. 1 lit. a) lub po uchyleniu decyzji, do transakcji ponownie miałyby zastosowanie krajowe przepisy o ochronie konkurencji. W przypadku spraw przekazanych na mocy art. 4 ust. 4 w oparciu o nieprawdziwe lub niekompletne informacje Komisja może zażądać dokonania zgłoszenia na mocy art. 4 ust. 1. Ponadto, Komisja posiada uprawnienia do nakładania grzywien na mocy art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń. Wreszcie, strony powinny być też świadome tego, iż jeżeli odesłanie sprawy nastąpi na podstawie nieprawdziwych lub niekompletnych informacji zawartych w Formularzu RS, Komisja i/lub Państwa Członkowskie mogą rozważyć odesłanie sprawy po zgłoszeniu, uchylając odesłanie sprawy na etapie przed zgłoszeniem, dokonane na podstawie takich nieprawidłowych lub niekompletnych informacji. ⁽⁴⁹⁾

⁽⁴⁷⁾ Należy zauważyć, że zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, Komisja ma również obowiązek przekazać KOOK kopie zgłoszeń oraz najważniejszych dokumentów złożonych do Komisji lub przez nią wydanych.

⁽⁴⁸⁾ Formularz RS jest załączony do rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 133 z 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁹⁾ Byłby to odpowiedni „środek zaradczy” w sytuacji, gdzie wnioskujące strony przekazały nieprawidłowe lub niekompletne informacje nie wpływające na spełnienie warunków określonych w art. 4 ust. 5, o czym Komisja dowiedziała się w trakcie prowadzenia dochodzenia.

61. Przy przekazywaniu informacji na Formularzu RS lub generalnie przy składaniu wniosku o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem nie przewiduje się ani nie wymaga się od zainteresowanych przedsiębiorstw, aby wykazały one, iż ich połączenie spowoduje niekorzystne skutki dla konkurencji⁽⁵⁰⁾. Powinny one jednak dostarczyć jak najwięcej informacji wskazujących wyraźnie na to, w jaki sposób dana koncentracja spełnia odnośnie kryteria prawne określone w art. 4 ust. 4 i ust. 5, oraz dlaczego najstosowniejsze byłoby rozpatrywanie transakcji przez organ lub organy ochrony konkurencji określone we wniosku. Rozporządzenie w sprawie połączeń nie wymaga podania faktu złożenia Formularza RS do publicznej wiadomości. Niepubliczna transakcja może być w związku z tym przedmiotem wniosku o odesłanie sprawy na etapie przed zgłoszeniem.
62. Mimo, że zgodnie z rozporządzeniem wdrażającym połączenia Komisja przyjmie Formularz RS w dowolnym urzędowym języku Wspólnoty, zachęca się zainteresowane przedsiębiorstwa dostarczające informacje, które mają być rozesłane w systemie, aby używały języka, który będzie zrozumiały dla wszystkich odbiorców informacji. Ułatwi to ustosunkowanie się Państw Członkowskich do danych wniosków. Ponadto, jeśli chodzi o wnioski o odesłanie sprawy do Państwa lub Państw Członkowskich, zachęca się wnioskujące strony, aby załączyły egzemplarz wniosku w języku (językach) Państwa Członkowskiego (Państw Członkowskich), do którego sprawa ma być odesłana.
63. Oprócz prawnych wymogów określonych w Formularzu RS zainteresowane przedsiębiorstwa powinny być przygotowane na uzupełnienie informacji, jeśli będzie to wymagane, lub na szczere i otwarte omówienie sprawy z Komisją i KOOK tak, aby umożliwić Komisji i KOOK dokonanie oceny, czy sprawa danej koncentracji powinna podlegać odesłaniu.
64. Nieformalne kontakty z jednej strony między stronami dokonującymi połączenia, rozważającymi złożenie wniosku o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem, a z drugiej strony, między Komisją a organami Państw Członkowskich są bardzo pożądane, również po przedłożeniu Formularza RS. Komisja zobowiązuje się zapewnić na wczesnym etapie nieformalną pomoc przedsiębiorstwom pragnącym skorzystać z systemu odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem, przewidzianego w art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń⁽⁵¹⁾.

3. Sprawy koncentracji kwalifikujące się do odesłania

65. Do odesłania na mocy art. 4 ust. 5 i art. 22 kwalifikują się jedynie koncentracje w rozumieniu art. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń. Tylko sprawy koncentracji wchodzących w zakres odnośnych krajowych przepisów ochrony konkurencji dotyczących kontroli połączeń kwalifikują się do odesłania na mocy art. 4 ust. 4 i art. 9.⁽⁵²⁾
66. Wnioski o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem na mocy art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń muszą dotyczyć koncentracji, których plany są dostatecznie konkretne. W tym względzie ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw musi istnieć przynajmniej wynikający z dobrej woli zamiar dokonania połączenia, lub w przypadku oferty publicznej, musi przynajmniej istnieć publiczne ogłoszenie zamiaru złożenia danej oferty⁽⁵³⁾.

4. KONCEPCJA ETAPU „PRZED ZGŁOSZENIEM” NA MOCY ART. 4 UST. 4 I ART. 4 UST. 5

67. Art. 4 ust. 4 i ust. 5 mają zastosowanie jedynie na etapie przed dokonaniem zgłoszenia.

⁽⁵⁰⁾ Patrz: motyw 16 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽⁵¹⁾ Wniosek o odstępstwo od skutku zawieszającego na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń byłby sprzeczny z zamiarem złożenia wniosku o przekazanie sprawy przed zgłoszeniem na mocy art. 4 ust. 4.

⁽⁵²⁾ Na zasadzie analogii, odesłanie do „krajowych przepisów o ochronie konkurencji” zawarte w art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 3 należy rozumieć jako dotyczące wszelkich aspektów krajowego prawa ochrony konkurencji.

⁽⁵³⁾ Patrz: motyw 34 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń.

68. Art. 4 ust. 4 stwierdza, że zainteresowane przedsiębiorstwa mogą wnioskować o odesłanie sprawy składając uzasadniony wniosek (Formularz RS) „przed dokonaniem zgłoszenia koncentracji w rozumieniu ust. 1”. Oznacza to, że wniosek może zostać złożony tylko wtedy, gdy na mocy art. 4 ust. 1 nie został przedłożony Formularz CO.
69. Analogicznie, art. 4 ust. 5 stwierdza, że wniosek może być złożony „przed zgłoszeniem do właściwych [krajowych] organów”. Znaczący to, że dla zastosowania tego przepisu, dana koncentracja nie może być uprzednio formalnie notyfikowana w żadnej jurysdykcji Państwa Członkowskiego. Nawet dokonanie jednego zgłoszenia gdziekolwiek we Wspólnocie uniemożliwi zainteresowanemu przedsiębiorstwu uruchomienie mechanizmu przewidzianego w art. 4 ust. 5. W opinii Komisji za niezgłoszenie transakcji na szczeblu krajowym w oczekiwaniu na przedłożenie wniosku z art. 4 ust. 5 nie powinna grozić kara.

5. Koncepcja „koncentracji, która może być poddana zbadaniu zgodnie z krajowym prawem konkurencji” oraz koncepcja „właściwego Państwa Członkowskiego” z art. 4 ust. 5

70. Art. 4 ust. 5 umożliwia zainteresowanym przedsiębiorstwom wnioskowanie o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem koncentracji nie posiadającej wymiaru wspólnotowego, która „może być poddana zbadaniu zgodnie z najmnij krajowym prawem konkurencji co najmniej trzech Państw Członkowskich”.
71. „Możliwość poddania zbadaniu” lub rozpatrywalność należy interpretować jako oznaczające, iż koncentracja wchodzi w zakres właściwości Państwa Członkowskiego na podstawie jego krajowych przepisów o ochronie konkurencji dotyczących kontroli połączeń. Nie ma konieczności wprowadzenia obowiązku zgłoszenia, tzn. wymóg zgłoszenia koncentracji na mocy prawa krajowego nie jest konieczny⁽⁵⁴⁾.
72. Zgodnie z art. 4 ust. 5 akapity trzeci i czwarty, jeżeli przynajmniej jedno Państwo Członkowskie „właściwe do badania danej koncentracji na podstawie własnych krajowych przepisów o ochronie konkurencji” wyrazi sprzeciw wobec odesłania sprawy, wówczas sprawa nie zostaje odesłana. „Właściwe” Państwo Członkowskie to takie, w którym koncentracja może być rozpatrywana a zatem, które posiada uprawnienia do badania koncentracji na mocy krajowych przepisów o ochronie konkurencji.
73. Wszystkie Państwa Członkowskie, a nie tylko te „właściwe” do rozpatrywania sprawy, otrzymują kopię Formularza RS. Jednakże tylko Państwa Członkowskie „właściwe” do rozpatrywania sprawy będą brane pod uwagę dla celów art. 4 ust. 5 akapit trzeci i czwarty. Zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit trzeci, „właściwe” Państwa Członkowskie mają 15 dni roboczych od daty otrzymania Formularza RS na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec odesłania sprawy. Jeżeli wszystkie wyrażą zgodę, sprawa będzie poczytywana jako mająca wymiar wspólnotowy zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit piąty. Natomiast na mocy art. 4 ust. 5 akapit czwarty, nawet jeżeli tylko jedno „właściwe” Państwo Członkowskie zgłosi sprzeciw, nie nastąpi odesłanie sprawy przez żadne Państwo Członkowskie.
74. Zwążywszy na powyższy mechanizm, dla sprawnej realizacji art. 4 ust. 5 niezmiernie ważne jest prawidłowe wyłonienie *wszystkich* Państw Członkowskich, w których sprawa może być rozpatrywana na podstawie krajowych przepisów ochrony konkurencji, a zatem „właściwych” do zbadania sprawy na mocy krajowego prawa konkurencji. Stąd Formularz RS zobowiązuje zainteresowane przedsiębiorstwa do przedstawienia wystarczających informacji, aby umożliwić każdemu Państwu Członkowskiemu stwierdzenie, czy jest ono właściwe do rozpatrywania koncentracji w oparciu o własne krajowe przepisy o ochronie konkurencji.

⁽⁵⁴⁾ Nawet w sytuacji, gdy zgłoszenie jest z mocy prawa dobrowolne, strony mogą praktycznie woleć dokonać zgłoszenia lub może się od nich tego oczekiwać.

75. W sytuacjach, gdzie Formularz RS został przedłożony prawidłowo, nie powinny mieć miejsca żadne problemy. Zainteresowane przedsiębiorstwa ustalą prawidłowo wszystkie Państwa Członkowskie właściwe do rozpatrywania sprawy. Jednak w razie, gdyby zainteresowane przedsiębiorstwa nie wypełniły Formularza RS prawidłowo lub gdyby istniała zasadnicza rozbieżność co do tego, które Państwa Członkowskie są „właściwe” do rozpatrywania sprawy, mogą pojawić się komplikacje.
- W terminie 15 dni roboczych przewidzianym w art. 4 ust. 5 akapit trzeci Państwo Członkowskie nie wskazane jako właściwe w Formularzu RS może poinformować Komisję o tym, że jest właściwe oraz może, podobnie jak pozostałe właściwe Państwa Członkowskie, wyrazić swoją zgodę lub sprzeciw wobec odesłania sprawy.
  - Analogicznie, w terminie 15 dni roboczych przewidzianym w art. 4 ust. 5 akapit trzeci Państwo Członkowskie wskazane na Formularzu RS jako właściwe może poinformować Komisję o tym, że nie jest ono właściwe. Dane Państwo Członkowskie nie będzie brane pod uwagę dla celów art. 4 ust. 5.
76. Po upływie terminu 15 dni roboczych bez zgłoszenia żadnego sprzeciwu, odesłanie sprawy uważać się będzie za skuteczne. Zapewnia to skuteczność decyzji Komisji podjętych na mocy art. 6 lub 8 rozporządzenia w sprawie połączeń po odesłaniu sprawy na mocy art. 4 ust. 5.
77. Nie oznacza to jednak, że zainteresowane przedsiębiorstwa mogą nadużywać tego systemu przedkładając na Formularzu RS, w wyniku braku staranności lub umyślnie, nieprawidłowe informacje, w tym jeśli chodzi o możliwość ponownego rozpatrywania koncentracji w Państwach Członkowskich. Jak wspomniano w ust. 60 powyżej, Komisja może podjąć środki mające na celu poprawę sytuacji i zapobieżenie naruszeniom. Zainteresowane przedsiębiorstwa powinny być również świadome tego, iż w podobnych okolicznościach, jeżeli nastąpiło odesłanie sprawy na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji, Państwo Członkowskie, które uważa siebie za właściwe do zajęcia się sprawą, lecz które nie miało możliwości zawetowania decyzji o odesłaniu sprawy z powodu podania nieprawidłowych informacji, może złożyć wniosek o odesłanie sprawy na etapie po zgłoszeniu.

6. Notyfikowanie i publikowanie decyzji

78. Zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit czwarty, art. 4 ust. 5 akapit czwarty, art. 9 ust. 1 i art. 22 ust. 3 akapit drugi, Komisja ma obowiązek poinformować zainteresowane przedsiębiorstwa lub osoby oraz wszystkie Państwa Członkowskie o każdej decyzji podjętej na mocy tych przepisów odnośnie odesłania sprawy koncentracji.
79. Informacja ta zostanie odesłana pismem skierowanym do zainteresowanych przedsiębiorstw (lub w przypadku decyzji przyjętych zgodnie z art. 9 ust. 1 lub art. 22 ust. 3, pismem skierowanym do zainteresowanych Państw Członkowskich). Wszystkie Państwa Członkowskie otrzymają kopię takiego pisma.
80. Nie ma wymogu publikowania takich decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁵⁾. Komisja jednak poda decyzje do wiadomości publicznej stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, z zastrzeżeniem wymogów zachowania poufności.

7. Artykuł 9 ust. 6

81. Artykuł 9 ust. 6 przewiduje, iż jeżeli Komisja przekaże sprawę notyfikowanej koncentracji Państwu Członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 4 lub art. 9 ust. 3, dany KOOK musi zająć się sprawą „bez zbędnej zwłoki”. W związku z tym dany właściwy organ powinien zająć się sprawą tak szybko jak to możliwe stosując przepisy prawa krajowego.

⁽⁵⁵⁾ Zgodnie z art. 20 rozporządzenia WE w sprawie połączeń jest to wymagane wyłącznie w przypadku decyzji podejmowanych na mocy art. 8 ust. 1-6 oraz art. 14 i art. 15.

82. Ponadto, art. 9 ust. 6 przewiduje, iż właściwy organ krajowy w terminie 45 dni roboczych od odesłania sprawy przez Komisję lub od dokonania zgłoszenia na szczeblu krajowym, musi poinformować zainteresowane przedsiębiorstwa o wyniku „wstępnej oceny konkurencji” oraz o ewentualnych propozycjach „dalszych działań”. W związku z tym, w ciągu 45 dni roboczych od odesłania sprawy lub dokonania zgłoszenia strony dokonujące połączenia powinny otrzymać dostateczne informacje pozwalające im zrozumieć charakter wszelkich wstępnych obaw danego organu co do konkurencji oraz powinny zostać poinformowane o prawdopodobnym zakresie i czasie trwania dochodzenia. Zainteresowane Państwo Członkowskie może tylko w wyjątkowych okolicznościach zawiesić bieg tego terminu, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwa nie przekazały mu koniecznych informacji zgodnie z wymogami krajowych przepisów o ochronie konkurencji.

IV. UWAGI KOŃCOWE

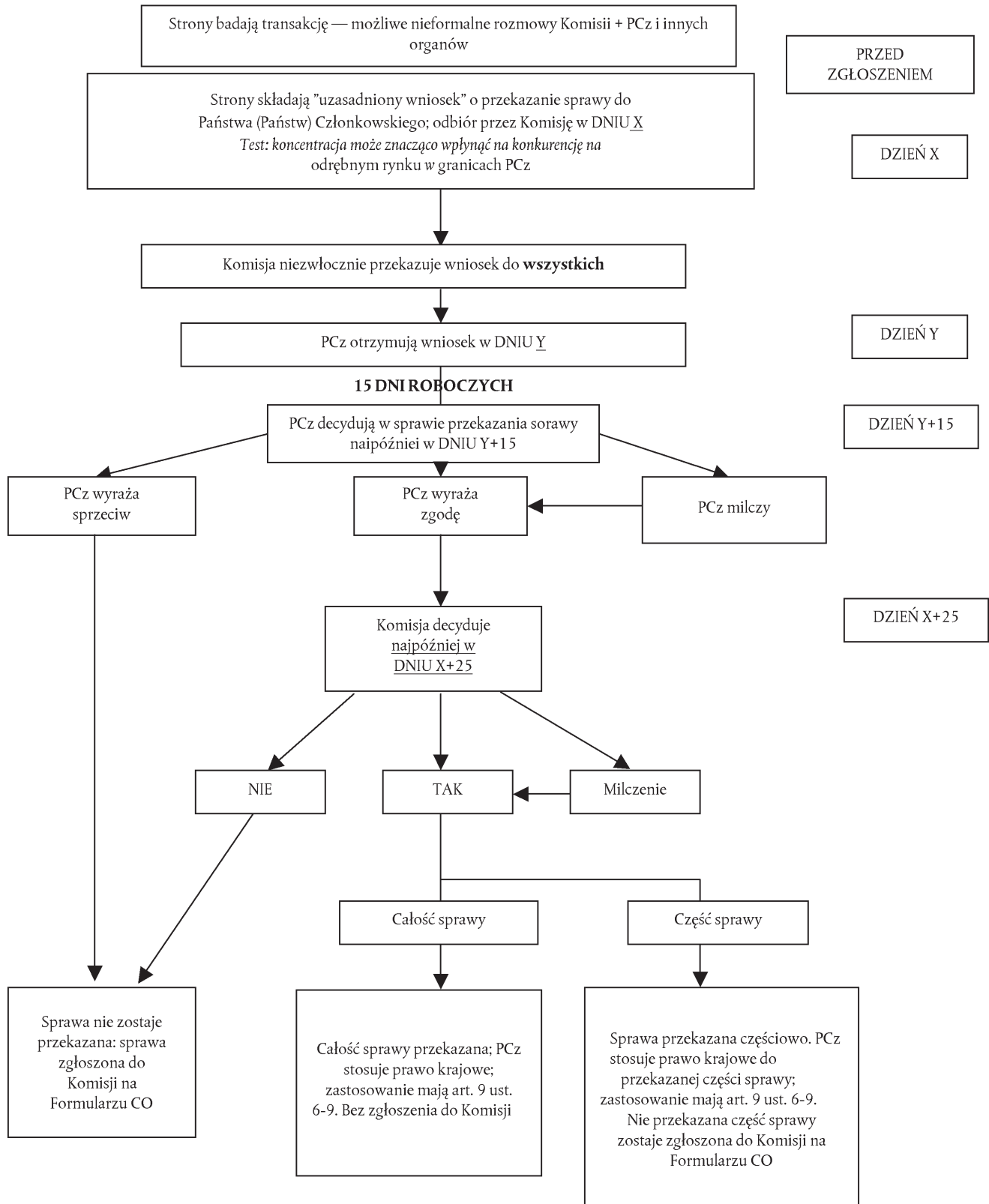
83. Niniejsze obwieszczenie podlegać będzie okresowym przeglądom, szczególnie po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w przepisach rozporządzenia w sprawie połączeń dotyczących odsyłania spraw. W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połączeń, w terminie do 1 lipca 2009 roku Komisja musi przedstawić Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów dotyczących odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem, tj. art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5.
84. Niniejsze obwieszczenie pozostaje bez uszczerbku dla interpretacji mających zastosowanie przepisów Traktatu i przepisów wykonawczych przez Sąd Pierwszej Instancji i Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
-

ZAŁĄCZNIKI

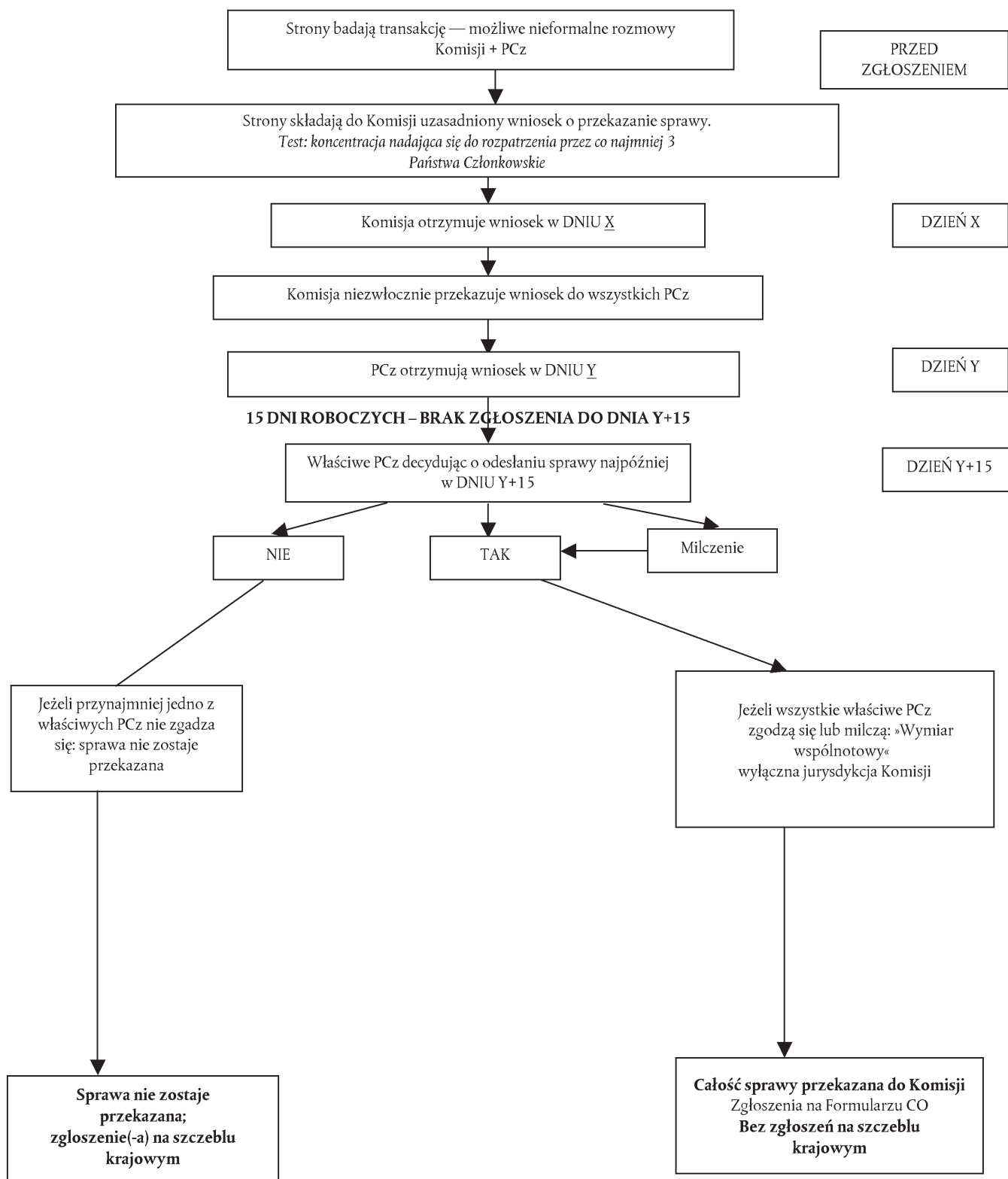
SCHEMATY DOTYCZĄCE SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

Art. 4 ust. 4

Koncentracja o wymiarze wspólnotowym

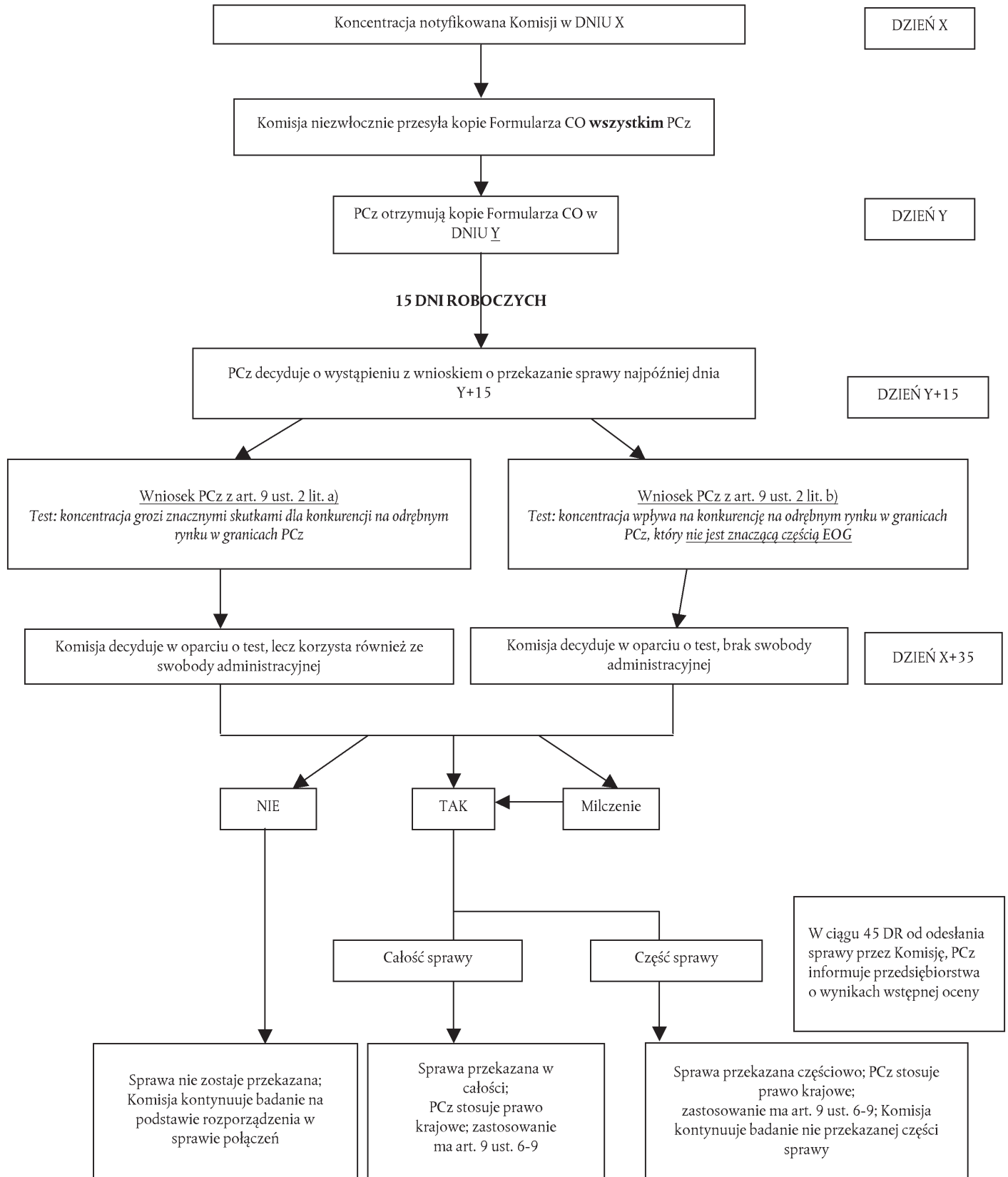

Art. 4 ust. 5

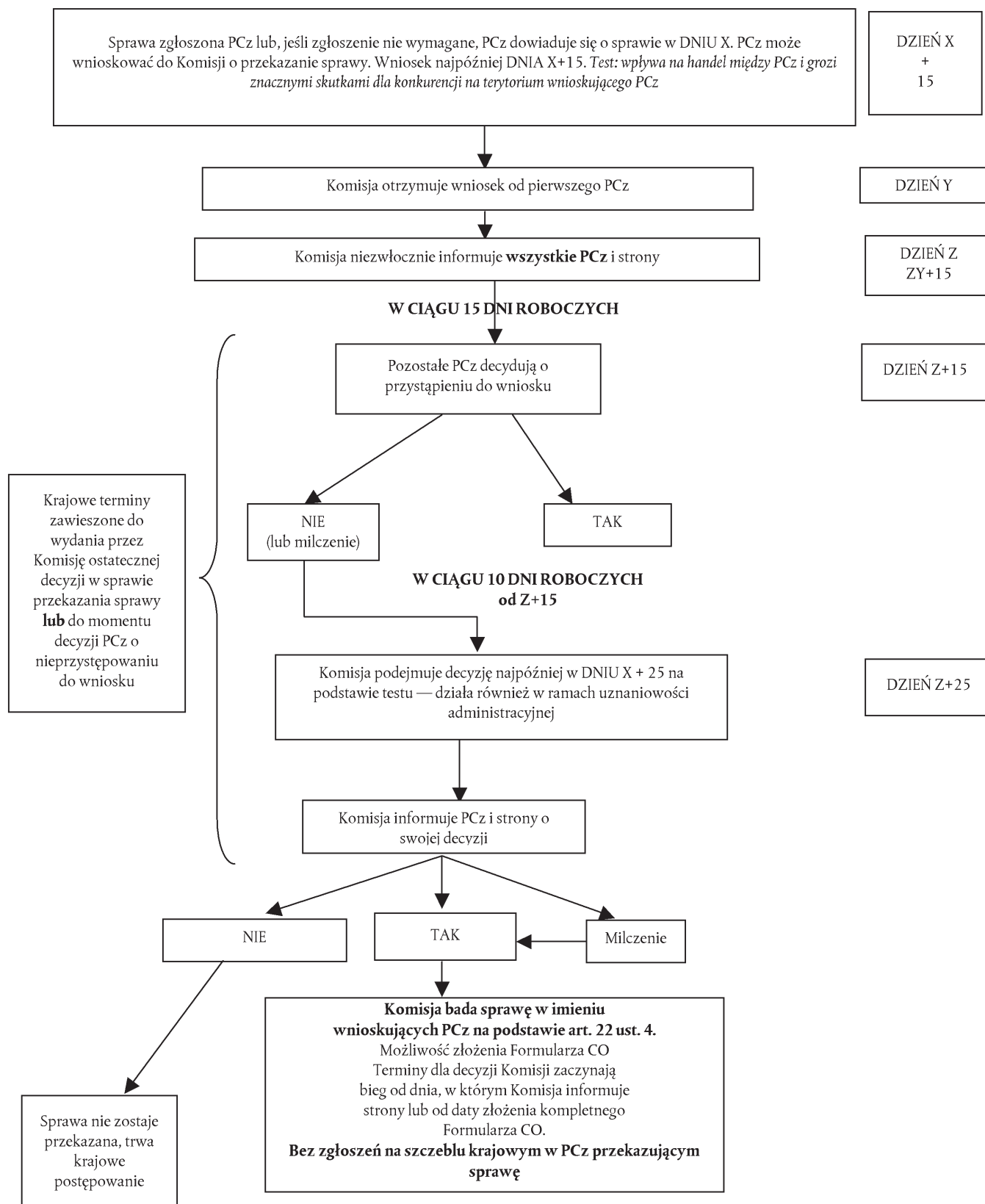
Koncentracja nie mająca wymiaru wspólnotowego nadająca się do rozpatrzenia przez co najmniej trzy PCz na mocy przepisów krajowych

Art. 9

Koncentracja o wymiarze wspólnotowym

Art. 22

Koncentracja nie posiadająca wymiaru wspólnotowego

Komunikat Komisji w sprawie ograniczeń bezpośrednio związanych i koniecznych dla dokonania koncentracji

(2005/C 56/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

I. WPROWADZENIE

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (dalej zwane: rozporządzeniem WE w sprawie połączeń) ⁽¹⁾ stanowi w art. 6 ust. 1 lit. b) akapit drugi oraz w art. 8 ust. 1 akapit drugi i art. 8 ust. 2 akapit trzeci, że decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem „*jest uważana za obejmującą ograniczenia, które są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji*”.
2. Zmiana zasad regulujących ocenę ograniczeń bezpośrednio związanych i koniecznych dla dokonania koncentracji (zwanymi dalej także: „*dotatkowymi ograniczeniami*”) wprowadza zasadę samooceny takich ograniczeń. Odzwierciedla to zamiar prawodawcy, aby nie zobowiązywać Komisji do oceny dodatkowych ograniczeń i indywidualnego ustosunkowywania się do nich. Traktowanie dodatkowych ograniczeń zgodnie z rozporządzeniem WE w sprawie połączeń zostało dokładniej wyjaśnione w 21 motywie preambuły do rozporządzenia WE w sprawie połączeń, który stanowi, że „*Decyzje Komisji stwierdzające, iż koncentracje są zgodne ze wspólnym rynkiem w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powinny automatycznie obejmować takie ograniczenia, bez konieczności rozpatrywania ich przez Komisję w indywidualnych przypadkach.*” Podczas gdy motyw ten przewiduje, że Komisja sprawuje funkcję wspierającą w przypadku pojawienia się nowych lub nierozwiązanych kwestii powodujących poważną niepewność, we wszystkich innych sytuacjach samoocena, czy i do jakiego stopnia przedsiębiorstwo może traktować swoje umowy jako pomocnicze w stosunku do transakcji należy do samego przedsiębiorstwa. Spory na tle tego, czy ograniczenia są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji, a tym samym automatycznie objęte decyzją Komisji o zezwoleniu na ich wprowadzenie, mogą być rozstrzygane przed sądami krajowymi.
3. O funkcji wspierającej Komisji mówi motyw 21 rozporządzenia WE w sprawie połączeń, który stwierdza, że na wniosek danego przedsiębiorstwa Komisja powinna wyraźnie ocenić pomocniczy charakter ograniczeń, jeśli dany przypadek przedstawia „*nową i nierozwiązaną kwestię powodującą poważną niepewność*”. Następnie motyw definiuje „*nową lub nierozwiązaną kwestię powodującą poważną niepewność*” jako kwestię, która „*nie jest ujęta w stosownym, obowiązującym obwieszczeniu Komisji lub opublikowanej decyzji Komisji.*”
4. Aby zagwarantować pewność prawną zainteresowanym przedsiębiorstwom niniejsze obwieszczenie dostarcza wytycznych na temat interpretacji pojęcia dodatkowych ograniczeń. Wytyczne podane w następujących punktach oddają istotę praktyki Komisji i określają zasady oceny, czy i do jakiego stopnia najpowszechniej stosowane rodzaje umów uważane są za dodatkowe ograniczenia.
5. Niemniej jednak przypadki spowodowane wyjątkowymi okolicznościami a nieobjęte niniejszym obwieszczeniem, mogą uzasadniać odejście od tych zasad. W opublikowanych decyzjach Komisji ⁽²⁾ strony mogą znaleźć dalsze wytyczne odnośnie tego, czy ich umowy mogą być traktowane jako dodatkowe ograniczenia czy nie. W takim zakresie, w jakim przypadki spowodowane okolicznościami wyjątkowymi były wcześniej poruszane przez Komisję w jej opublikowanych decyzjach ⁽³⁾, nie stanowią one „*nowych lub nierozwiązanych kwestii*” w rozumieniu motywu 21 rozporządzenia WE w sprawie połączeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dla celu niniejszego obwieszczenia decyzja jest uważana za opublikowaną, gdy zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub udostępniona do publicznej wiadomości na stronie internetowej Komisji.

⁽³⁾ Patrz np. decyzja Komisji z dnia 1 września 2000 r. (COMP/M.1980 — Volvo/Renault, ust. 56) — wysoki stopień lojalności klienta; decyzja Komisji z dnia 23 października 1998 r. (IV/M.1298 — Kodak/Imation, ust. 73) — długi cykl życia produktu; decyzja Komisji z dnia 13 marca 1995 r. (IV/M.550 — Union Carbide/Enichem, ust. 99) — ograniczona liczba alternatywnych producentów; decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 1992 r. (IV/M.197 — Solvay-Laporte/Interlox, ust. 50) — dłuższa ochrona wymaganego know-how.

6. Zatem, dany przypadek stanowi „nową i nierozwiązaną kwestię powodującą poważną niepewność”, jeżeli ograniczenia te nie są ujęte w niniejszym obwieszczeniu i nie były wcześniej poruszane przez Komisję w jej opublikowanych decyzjach. W takich przypadkach, zgodnie z motywem 21 rozporządzenia WE w sprawie połączeń Komisja, na wniosek stron, powinna wyraźnie ocenić dane ograniczenia. Z zachowaniem wymogów dotyczących poufności Komisja zapewni odpowiednie upublicznienie tych ocen, które będą podstawą rozwinięcia zasad określonych w niniejszym obwieszczeniu.
7. W zakresie, w jakim ograniczenia są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji, art. 21 ust. 1 rozporządzenia WE w sprawie połączeń stanowi, że zastosowanie ma samo to rozporządzenie, z wyłączeniem rozporządzeń Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾, (EWG) nr 1017/68⁽²⁾ i (EWG) nr 4056/86⁽³⁾. Na zasadzie kontrastu, w przypadku ograniczeń, których nie można uważać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji, potencjalnie nadal mają zastosowanie art. 81 i 82 Traktatu WE. Jednakże sam fakt, że umowa lub porozumienie nie jest uważane za pomocnicze w koncentracji nie stanowi uszczerbku dla statusu prawnego tej umowy/porozumienia. Takie umowy lub porozumienia należy oceniać zgodnie z art. 81 i 82 Traktatu WE i związanych z nim tekstów regulacji i obwieszczeń⁽⁴⁾. Mogą one także podlegać mającym zastosowanie krajowym regułom konkurencji. A zatem umowy, które zawierają postanowienia o ograniczeniu konkurencji, ale nie są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji zgodnie z niniejszym obwieszczeniem, mimo to mogą być objęte tymi przepisami.
8. Interpretacja Komisji dotycząca art. 6 ust. 1 lit. b) akapit drugi oraz art. 8 ust. 1 akapit drugi i ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia WE w sprawie połączeń pozostaje bez uszczerbku dla wykładni, którą może przyjąć Trybunał Sprawiedliwości lub Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.
9. Niniejsze obwieszczenie zastępuje poprzednie obwieszczenie Komisji dotyczące ograniczeń bezpośrednio związanych i koniecznych dla dokonania koncentracji⁽⁵⁾.

II. ZASADY OGÓLNE

10. Koncentracja polega na zawarciu ustaleń umownych i umów ustanawiających kontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie połączeń. Wszelkie umowy, które dotyczą głównego przedmiotu koncentracji⁽⁶⁾, jak np. umowy w sprawie sprzedaży udziałów lub aktywów przedsiębiorstwa, stanowią integralną część koncentracji. Oprócz tych ustaleń i umów strony koncentracji mogą zawierać inne umowy, które nie stanowią integralnej części koncentracji, ale mogą ograniczyć swobodę działania stron na rynku. Jeśli takie umowy zawierają dodatkowe ograniczenia, automatycznie są one objęte decyzją zgłaszającą koncentrację zgodnie ze wspólnym rynkiem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wdrażania reguł konkurencji określonych w art. 81 i 82 Traktatu, Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1; Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. wprowadzające reguły konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej, Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1; Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1/2003.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 81 i 82 Traktatu do transportu morskiego, Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4; Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1/2003.

⁽⁴⁾ Np. dla porozumień licencyjnych patrz: rozporządzenie (WE); dla umów dostaw i kupna patrz np. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych, Dz.U. L 336 z 29.12.1999, str. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 188 z 4.7.2001, str. 5.

⁽⁶⁾ Patrz np. decyzja Komisji z dnia 10 sierpnia 1992 r. (IV/M.206 — *Rhône-Poulenc/SNIA*, ust. 8.3); decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 1991 r. (IV/M.113 — *Courtaulds/SNIA*, ust. 35); decyzja Komisji z dnia 2 grudnia 1991 r. (IV/M.102 — *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, ust. 46).

11. Kryteria bezpośredniego związku i konieczności są z natury obiektywne. Ograniczenia nie są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji tylko dlatego, że strony uważają je za takowe.
12. Aby ograniczenia można było uznać za „bepośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji”, muszą one pozostawać w ścisłym związku z samą koncentracją. Nie wystarczy, że umowa została zawarta w tym samym kontekście lub w tym samym czasie co koncentracja⁽¹⁾. Ograniczenia bezpośrednio związane z koncentracją są ekonomicznie powiązane z główną transakcją, a ich celem jest umożliwienie płynnego przejścia na zmienioną strukturę przedsiębiorstwa po koncentracji.
13. Umowy muszą być „konieczne dla dokonania koncentracji”⁽²⁾, co oznacza, że w przypadku braku tych umów koncentracji nie można dokonać lub można jej dokonać na o wiele bardziej niepewnych warunkach, po znacznie wyższych kosztach, w znacznie dłuższym czasie lub ze znacznie większą trudnością⁽³⁾. Umowy konieczne dla dokonania koncentracji zwykle mają na celu ochronę przenoszonych wartości⁽⁴⁾, utrzymanie ciągłości dostaw po likwidacji byłego podmiotu gospodarczego⁽⁵⁾, lub umożliwienie założenia nowego przedsiębiorstwa⁽⁶⁾. Ustalając, czy ograniczenie jest konieczne należy nie tylko brać pod uwagę jego charakter, ale także zapewnić, że czas jego obowiązywania, przedmiot i geograficzny obszar zastosowania nie przekraczają rozsądnych wymagań, które należy spełnić przy dokonywaniu koncentracji. Jeżeli istnieją równie skuteczne alternatywne sposoby osiągnięcia słusznego celu, przedsiębiorstwo musi wybrać ten, który obiektywnie w najmniejszym stopniu ogranicza konkurencję.
14. W przypadku koncentracji prowadzonych etapami, ustalenia umowne dotyczące etapów przed ustanowieniem kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia WE w sprawie połączeń zwykle nie mogą być uważane za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji. Niemniej jednak, porozumienie o zaniechaniu wprowadzania istotnych zmian w docelowym przedsiębiorstwie do czasu ukończenia koncentracji uważa się za bezpośrednio związane i konieczne dla realizacji wspólnej oferty⁽⁷⁾. To samo dotyczy, w kontekście wspólnej oferty, porozumienia kilku nabywców jednego przedsiębiorstwa o zaniechaniu składania odrębnych konkurencyjnych ofert nabycia tego samego przedsiębiorstwa lub przejęcia kontroli w inny sposób.
15. Umowy, które służą ułatwieniu wspólnego przejęcia kontroli należy uważać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji. Będzie to miało zastosowanie do uzgodnień pomiędzy stronami, które, dotyczącą wspólnego przejęcia kontroli z zamiarem dokonania podziału aktywów, w celu rozdzielenia pomiędzy siebie urządzeń produkcyjnych lub sieci dystrybucyjnych, jak również istniejących znaków towarowych wspólnie nabywanego przedsiębiorstwa.
16. W takim zakresie, w jakim wspomniany podział wymaga likwidacji istniejącego dotychczas przedsiębiorstwa, uzgodnienia umożliwiające tę likwidację na rozsądnych warunkach należy uważać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji na zasadach określonych poniżej.

⁽¹⁾ Podobnie w przypadku, gdy pozostałe warunki są spełnione ograniczenie może być „bepośrednio związane”, nawet jeśli nie zostało wprowadzone w tym samym czasie, w którym została zawarta umowa dotycząca głównego przedmiotu koncentracji.

⁽²⁾ Patrz: Europejski Trybunał Sprawiedliwości, sprawa 42/84 (*Remia*), Zb. Orz. 1985, str. 2545, ust. 20; Sąd Pierwszej Instancji, sprawa T-112/99 (*Métropole Télévision — M6*), Zb. Orz. II, 2001, str. 2459, ust. 106.

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2000 r. (COMP/M.1863 — *Vodafone/BT/Airtel JV*, ust. 20).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 30 lipca 1998 r. (IV/M.1245 — *VALEO/ITT Industries*, ust. 59); decyzja Komisji z dnia 3 marca 1999 r. (IV/M.1442 — *MMP/AFP*, ust. 17); decyzja Komisji z dnia 9 marca 2001 r. (COMP/M.2330 — *Cargill/Banks*, ust. 30); decyzja Komisji z dnia 20 marca 2001 r. (COMP/M.2227 — *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, ust. 11).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji z dnia 25 lutego 2000 r. (COMP/M.1841 — *Celestica/IBM*, ust. 21).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 30 marca 1999 r. (IV/JV.15 — *BT/AT&T*, ust. 207-214); decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2000 r. (COMP/M.2243 — *Stora Enso Assidoman/JV*, ust. 49, 56 i 57).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 lipca 1998 r. (IV/M.1226 — *GEC/GPTH*, ust. 22); decyzja Komisji z dnia 2 października 1997 r. (IV/M.984 — *Dupont/ICI*, ust. 55); decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 1997 r. (IV/M.1057 — *Terra Industries/ICI*, ust. 16); decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 1996 r. (IV/M.861 — *Textron/Kautex*, ust. 19 i 22); decyzja Komisji z dnia 7 sierpnia 1996 r. (IV/M.727 — *BP/Mobil*, ust. 50).

III. ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE WOBEC NAJCZĘŚCIEJ SPOTYKANYCH OGRANICZEŃ W PRZYPADKU NABYCIA PRZEDSIĘBIORSTWA

17. Ograniczenia uzgodnione między stronami w kontekście przeniesienia przedsiębiorstwa mogą przynieść korzyści nabywcy lub zbywcy. Ogólnie rzecz biorąc, nie ulega wątpliwości, że nabywca ma o wiele większą potrzebę korzystania z pewnej ochrony niż zbywca. To nabywca musi być pewien, że będzie w stanie pozyskać pełną wartość nabywanego przedsiębiorstwa. A zatem, zgodnie z ogólną zasadą, ograniczenia przynoszące korzyść zbywcy w ogóle nie są bezpośrednio związane ani konieczne dla dokonania koncentracji⁽¹⁾, bądź ich zakres oraz/lub okres obowiązywania musi być bardziej ograniczony niż w przypadku klauzul przynoszących korzyści nabywcy⁽²⁾.

A. Klauzule o zakazie konkurencji

18. Zobowiązania wynikające z zakazu konkurencji nałożone na zbywcę w kontekście przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego części mogą być bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji. Aby nabywca mógł uzyskać pełną wartość przenoszonych aktywów, zbywca winien zapewnić mu pewną ochronę przed konkurencją w celu pozyskania lojalności klientów oraz przyswojenia i wykorzystania know-how. Klauzule o zakazie konkurencji gwarantują przeniesienie na rzecz nabywcy pełnej wartości przenoszonych aktywów, co ogólnie obejmuje zarówno wartości materialne, jak i niematerialne, jak np. zakumulowana wartość firmy lub know-how⁽³⁾ stworzone przez zbywcę. Wartości te są nie tylko bezpośrednio związane z koncentracją, ale także konieczne dla jej dokonania, gdyż bez nich istniałyby uzasadnione podstawy, aby spodziewać się, że sprzedaż przedsiębiorstwa lub jego części nie dojdzie do skutku.
19. Niemniej jednak tego typu klauzule o zakazie konkurencji są uzasadnione usankcjonowanym celem w postaci dokonania koncentracji wyłącznie wówczas, gdy ich okres obowiązywania, geograficzny obszar zastosowania, przedmiot i osoby im podlegające nie przekraczają tego, co jest racjonalnie uznane za niezbędne dla osiągnięcia tego celu⁽⁴⁾.
20. Klauzule o zakazie konkurencji są uzasadnione na okresy do trzech lat⁽⁵⁾, kiedy przeniesienie przedsiębiorstwa obejmuje przeniesienie lojalności klientów zarówno w formie wartości firmy, jak i know-how⁽⁶⁾. W przypadku, gdy w grę wchodzi jedynie wartość firmy, są one uzasadnione na okresy do dwóch lat⁽⁷⁾.
21. Na zasadzie przeciwności, klauzule o zakazie konkurencji nie mogą być uważane za konieczne, kiedy przeniesienie jest faktycznie ograniczone do wartości materialnych (gruntu, budynków, maszyn, itp.) lub do wyłącznych praw własności przemysłowej i handlowej (których posiadacze mogą niezwłocznie podjąć działania przeciw naruszeniom ze strony zbywającego te prawa).
22. Obszar geograficzny objęty klauzulą o zakazie konkurencji musi być ograniczony do obszaru, na którym zbywca zaferował odpowiednie produkty lub usługi przed przeniesieniem, gdyż nabywca nie potrzebuje ochrony przed konkurencją ze strony zbywcy na terytoriach wcześniej niespenetrowanych przez zbywcę⁽⁸⁾. Obszar ten można rozszerzyć na terytoria, na które zbywca planował wejść w momencie dokonywania transakcji pod warunkiem, że wcześniej zainwestował w przygotowania do uczynienia takiego kroku.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 lipca 1998 r. (IV/M.1226 — *GEC/GPTH*, ust. 24).

⁽²⁾ Patrz np. dla klauzuli mającej na celu ochronę części działalności pozostającej u zbywcy: decyzja Komisji z dnia 30 sierpnia 1993 r. (IV/M.319 — *BHF/CCF/Charterhouse*, ust. 16).

⁽³⁾ Określone w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) 772/2004.

⁽⁴⁾ Patrz: Europejski Trybunał Sprawiedliwości, sprawa 42/84 (*Remia*), Zb. Orz. 1985, str. 2545, ust. 20; Sąd Pierwszej Instancji, sprawa T-112/99 (*Métropole Télévision — M6*), Zb. Orz. II 2001, str. 2459, ust. 106.

⁽⁵⁾ W wyjątkowych przypadkach, w których można uzasadnić dłuższe okresy patrz np. decyzja Komisji z dnia 1 września 2000 r. (COMP/M.1980 — *Volvo/Renault V.I.*, ust. 56); decyzja Komisji z dnia 27 lipca 1995 r. (IV/M.612 — *RWE-DEA/Enichem Augusta*, ust. 37); decyzja Komisji z dnia 23 października 1998 r. (IV/M.1298 — *Kodak/Imation*, ust. 74).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 2 kwietnia 1998 r. (IV/M.1127 — *Nestlé/Dalgety*, ust. 33); decyzja Komisji z dnia 1 września 2000 r. (COMP/M.2077 — *Clayton Dubilier & Rice/Iteltel*, ust. 15); decyzja Komisji z dnia 2 marca 2001 r. (COMP/M.2305 — *Vodafone Group PLC/EIRCELL*, ust. 21 i 22).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 kwietnia 1999 r. (IV/M.1482 — *KingFisher/Grosslabor*, ust. 26); decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 1997 r. (IV/M.884 — *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, ust. 17).

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 1997 r. (IV/M.884 — *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, ust. 17); decyzja Komisji z dnia 12 kwietnia 1999 r. (IV/M.1482 — *KingFisher/Grosslabor*, ust. 27); decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2001 r. (COMP/M.2355 — *Dow/Enichem Polyurethane*, ust. 28); decyzja Komisji z dnia 4 sierpnia 2000 r. (COMP/M.1979 — *CDC/Banco Urquijo/JV*, ust. 18).

23. Podobnie klauzule o zakazie konkurencji muszą pozostać ograniczone do produktów (włącznie z ich udoskonalonymi wersjami lub aktualizacjami, jak również nowymi modelami zastępującymi poprzednie) i usług stanowiących przedmiot działalności gospodarczej przenoszonego przedsiębiorstwa. To może obejmować produkty i usługi będące w zaawansowanym stadium rozwoju w momencie transakcji lub produkty, które są już w pełni rozwinięte, ale nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek. Ochrona przed konkurencją ze strony zbywcy na rynkach produktów lub usług, na których przenoszone przedsiębiorstwo nie działało przed przeniesieniem nie jest uważana za konieczną⁽¹⁾.
24. Zbywca może zobowiązać siebie, swoje spółki zależne i przedstawicieli handlowych. Jednakże obowiązek nałożenia podobnych ograniczeń na innych nie będzie uważany za bezpośrednio związany i konieczny dla dokonania koncentracji. Dotyczy to w szczególności klauzul ograniczających swobodę odsprzedawców lub użytkowników dokonywania przywozów lub wywozów.
25. Klauzule ograniczające prawo zbywcy do zakupu lub posiadania udziałów w przedsiębiorstwie konkurencyjnym w stosunku do przenoszonego przedsiębiorstwa należy uważać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji zgodnie z tymi samymi warunkami, jakie przedstawiono powyżej dla klauzul o zakazie konkurencji, chyba że uniemożliwiają one zbywcy zakup lub posiadanie udziałów wyłącznie dla celów inwestycji finansowych, bez przyznania zbywcy, bezpośrednio lub pośrednio, prawa do sprawowania funkcji zarządczych lub wywierania istotnego wpływu na działalność konkurencyjnego przedsiębiorstwa⁽²⁾.
26. Klauzula o zakazie wykonywania pracy dla przedsiębiorstw i klauzula o zachowaniu poufności mają porównywalny skutek, w związku z tym są oceniane w podobny sposób co klauzule o zakazie konkurencji⁽³⁾.

B. Porozumienia licencyjne

27. Przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego części może obejmować przekazanie nabywcy praw własności intelektualnej lub know-how z zamiarem wykorzystania w pełni przekazanych aktywów. Niemniej jednak zbywca może pozostać właścicielem praw w celu ich wykorzystania dla prowadzenia działalności innej niż ta, która została przeniesiona. W takich przypadkach zwykle stosowanym środkiem zapewnienia nabywcy możliwości wykorzystania w pełni przekazanych aktywów jest zawarcie porozumień licencyjnych na rzecz nabywcy. Podobnie, gdy zbywca przeniósł prawa własności intelektualnej wraz ze swoją działalnością może on nadal chcieć korzystać z niektórych lub wszystkich praw dla prowadzenia działalności innej niż ta, która została przeniesiona; w takim przypadku nabywca przyznaje licencję zbywcy.
28. Licencje na patenty⁽⁴⁾, podobne prawa lub know-how⁽⁵⁾ można uznać za konieczne dla dokonania koncentracji. Mogą one również być uznane za integralną część koncentracji, a w żadnym wypadku nie mogą być ograniczone w czasie. Licencje te mogą być zwykłe lub wyłączne i mogą być ograniczone do niektórych pól eksploatacji w zakresie takim, w jakim odpowiadają działalności przenoszonego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 1997 r. (IV/M.884 — *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, ust. 17); decyzja Komisji z dnia 2 marca 2001 r. (COMP/M.2305 — *Vodafone Group PLC/EIRCELL*, ust. 22); decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2001 r. (COMP/M.2355 — *Dow/Enichem Polyurethane*, ust. 28); decyzja Komisji z dnia 4 sierpnia 2000 r. (COMP/M.1979 — *CDC/Banco Urquijo/JV*, ust. 18).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 4 lutego 1993 r. (IV/M.301 — *Tesco/Catteau*, ust. 14); decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 1997 r. (IV/M.884 — *KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler*, ust. 19); decyzja Komisji z dnia 12 kwietnia 1999 r. (IV/M.1482 — *Kingfisher/Grosslabor*, ust. 27); decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. (COMP/M.1832 — *Ahold/ICA Förbundet/Camica*, ust. 26).

⁽³⁾ W związku z tym, klauzule o zachowaniu poufności danych dotyczących klienta, cen i ilości nie mogą być przedłużane. Na zasadzie przeciwieństwa, wyjątkowo można uzasadnić dłuższy okres ważności klauzul o zachowaniu poufności dotyczących technicznego know-how, patrz: decyzja Komisji z dnia 29 kwietnia 1998 r. (IV/M.1167 — *ICI/Williams*, ust. 22); decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 1992 r. (IV/M.197 — *Solvay-Laporte/Interox*, ust. 50).

⁽⁴⁾ Włącznie z wnioskami o udzielenie patentu, wzorami użytkowymi, wnioskami o rejestrację wzorów użytkowych, projektami, topografią układów scalonych, dodatkowymi świadectwami ochronnymi dla produktów leczniczych lub innych produktów, dla których można otrzymać dodatkowe świadectwa ochronne oraz świadectwami dla hodowców roślin (o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 772/2004 z dnia 27 kwietnia 2004 r.

⁽⁵⁾ Określone w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 772/2004.

29. Niemniej jednak terytorialne ograniczenia nałożone na produkcję odpowiadające terytorium przenoszonej działalności nie są konieczne dla przeprowadzenia operacji. Odnośnie licencji przyznanych nabywcy przez zbywcę działalności, zbywca może podlegać ograniczeniom terytorialnym zawartym w porozumieniu licencyjnym na takich samych warunkach, jakie zostały ustanowione dla klauzul o zakazie konkurencji w kontekście zbycia działalności.
30. Ograniczenia w porozumieniach licencyjnych wykraczające poza powyższe postanowienia, takie jak te, które chronią licencjodawcę a nie licencjobiorcę, nie są konieczne dla dokonania koncentracji ⁽¹⁾.
31. Podobnie w przypadku licencji na znaki towarowe, nazwy działalności, prawa do wzorów użytkowych, prawa autorskie lub pokrewne mogą wystąpić sytuacje, gdy zbywca będzie chciał pozostać właścicielem tych praw w odniesieniu do zachowanej działalności, ale nabywca będzie potrzebować tych praw w celu wprowadzenia na rynek towarów lub usług produkowanych przez przeniesione przedsiębiorstwo lub jego część. Także w tym przypadku mają zastosowanie te same zasady, jak określone powyżej ⁽²⁾.

C. Zobowiązania z tytułu zakupów i dostaw

32. W wielu przypadkach przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego części może pociągać za sobą przerwanie tradycyjnego kanału zakupów i dostaw, który funkcjonował w wyniku wcześniejszej integracji działalności w ramach podmiotu gospodarczego zbywcy. Aby umożliwić likwidację podmiotu gospodarczego zbywcy i częściowe przeniesienie aktywów na nabywcę na rozsądnych warunkach, często konieczne jest utrzymanie, przez okres przejściowy, istniejących lub podobnych powiązań między zbywcą a nabywcą. Cel ten zwykle osiąga się poprzez nałożenie zobowiązań z tytułu zakupów i dostaw na zbywcę i/lub nabywcę przedsiębiorstwa lub jego części. Biorąc pod uwagę szczególną sytuację wynikającą z likwidacji podmiotu gospodarczego zbywcy, takie zobowiązania można uznać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji. Mogą one być korzystne zarówno dla zbywcy, jak i nabywcy, w zależności od szczególnych okoliczności sprawy.
33. Celem tego typu zobowiązań może być zapewnienie każdej ze stron ciągłości dostaw produktów niezbędnych dla prowadzenia działalności zachowanej przez zbywcę. Jednakże okres ważności zobowiązań z tytułu zakupów i dostaw musi być ograniczony do okresu wymaganego dla zastąpienia stosunku zależności niezależną pozycją na rynku. A zatem, zobowiązania z tytułu zakupów i dostaw mające na celu zagwarantowanie wcześniej dostarczanych ilości mogą być uzasadnione na okres przejściowy do pięciu lat ⁽³⁾.
34. Zobowiązania z tytułu zarówno zakupów, jak i dostaw przewidujące stałe ilości, z klauzulą o możliwości zmian, uważane są za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji. Niemniej jednak zobowiązania przewidujące nieograniczone ilości ⁽⁴⁾, wyłączność lub nadające uprzywilejowany status dostawcy lub nabywcy ⁽⁵⁾ nie są konieczne dla dokonania koncentracji.
35. Umowy o usługi i dystrybucję rodzą skutki równoważne umowom dostawy, a zatem mają zastosowanie te same zasady, jak określone powyżej.

⁽¹⁾ Mimo to takie porozumienia mogą podlegać rozporządzeniu (WE) nr 772/2004 wspólnotowemu.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 1 września 2000 r. (COMP/M.1980 — *Volvo/Renault V.I.*, ust. 54).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 lutego 1996 r. (IV/M.651 — *AT&T/Philips*, VII.); decyzja Komisji z dnia 30 marca 1999 r. (IV/JV.15 — *BT/AT&T*, ust. 209; dla wyjątkowych przypadków patrz: decyzja Komisji z dnia 13 marca 1995 r. (IV/M.550 — *Union Carbide/Enichem*, ust. 99); decyzja Komisji z dnia 27 lipca 1995 r. (IV/M.612 — *RWE-DEA/Enichem Augusta*, ust. 45).

⁽⁴⁾ Zgodnie z zasadą proporcjonalności, zobowiązania przewidujące stałe ilości z klauzulą o możliwości zmian są, w tych przypadkach, mniej ograniczające konkurencję, patrz np. decyzja Komisji z dnia 18 września 1998 r. (IV/M.1292 — *Continental/ITT*, ust. 19).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji z dnia 30 lipca 1998 r. (IV/M.1245 — *VALEO/ITT Industries*, ust. 64); dla wyjątkowych przypadków (np. brak rynku) patrz: decyzja Komisji z dnia 13 marca 1995 r. (IV/M.550 — *Union Carbide/Enichem*, ust. 92-96); decyzja Komisji z dnia 27 lipca 1995 r. (IV/M.612 — *RWE-DEA/Enichem Augusta*, ust. 38 i następnne).

IV. ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE WOBEC NAJCZĘŚCIEJ SPOTYKANYCH OGRANICZEŃ W PRZYPADKU WSPÓLNYCH PRZEDSIĘBIORSTW W ROZUMIENIU ART. 3 UST. 4 ROZPORZĄDZENIA WE W SPRAWIE POŁĄCZEŃ

A. Zobowiązania wynikające z zakazu konkurencji

36. Wzajemne zobowiązania spółki dominującej i wspólnego przedsiębiorstwa wynikające z zakazu konkurencji można uważać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji, jeśli te zobowiązania odpowiadają produktom, usługom i terytoriom objętym umową wspólnego przedsiębiorstwa lub jego statutem. Takie klauzule o zakazie konkurencji odzwierciedlają, między innymi, potrzebę zapewnienia zasady dobrej wiary w trakcie negocjacji; mogą one także dawać wyraz potrzebie wykorzystania w pełni aktywów wspólnego przedsiębiorstwa lub umożliwienia temu przedsiębiorstwu przyswojenia know-how i wartości firmy dostarczanych przez jego spółkę dominującą; lub potrzebę ochrony interesów spółki dominującej we wspólnym przedsiębiorstwie przeciwko działaniom konkurencyjnym ułatwianym, między innymi, przez uprzywilejowany dostęp spółki dominującej do know-how i wartości firmy przeniesionych do wspólnego przedsiębiorstwa lub przez nie stworzonych. Tego typu zobowiązania wynikające z zakazu konkurencji można uznać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji przez cały czas istnienia wspólnego przedsiębiorstwa ⁽¹⁾.
37. Zasięg geograficzny klauzuli o zakazie konkurencji musi być ograniczony do obszaru, na którym spółka dominująca oferowała odnośne produkty lub usługi przed założeniem wspólnego przedsiębiorstwa ⁽²⁾. Ten zasięg geograficzny można rozszerzyć na terytoria, na które spółki dominujące planowały wejść w momencie zawierania transakcji pod warunkiem, że wcześniej zainwestowały w przygotowania do uczynienia takiego kroku.
38. Podobnie, klauzule o zakazie konkurencji należy ograniczyć do produktów i usług stanowiących przedmiot działalności gospodarczej wspólnego przedsiębiorstwa. Może to obejmować produkty i usługi będące w zaawansowanym stadium rozwoju w momencie transakcji lub produkty, które są już w pełni rozwinięte, ale nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek.
39. Jeżeli wspólne przedsiębiorstwo założono w celu wejścia na nowy rynek, należy poczynić odniesienia do jego produktów, usług i terytoriów, na których zamierza ono działać zgodnie z umową wspólnego przedsiębiorstwa lub jego statutem. Jednakże założenie jest takie, że interes jednej spółki dominującej we wspólnym przedsiębiorstwie nie wymaga ochrony przed konkurencją ze strony innej spółki dominującej na rynkach innych niż te, na których wspólne przedsiębiorstwo będzie działać od samego początku swojego istnienia.
40. Dodatkowo, wzajemne zobowiązania nie sprawującej kontroli spółki dominującej i wspólnego przedsiębiorstwa wynikające z zakazu konkurencji nie są bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji.
41. Te same zasady jak w przypadku klauzul o zakazie konkurencji mają zastosowanie wobec klauzul o zakazie wykonywania pracy dla przedsiębiorstw powiązanych i klauzuli o zachowaniu poufności.

B. Porozumienia licencyjne

42. Licencję przyznaną przez spółkę dominującą wspólnemu przedsiębiorstwu można uznać za bezpośrednio związaną i konieczną dla dokonania koncentracji. Tę zasadę stosuje się bez względu na to, czy licencja jest wyłączna czy nie oraz czy jest ona ograniczona w czasie. Licencje można ograniczyć do określonego pola eksploatacji, które odpowiada działalności wspólnego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 15 stycznia 1998 r. (IV/M.1042 — *Eastman Kodak/Sun Chemical*, ust. 40); decyzja Komisji z dnia 7 sierpnia 1996 r. (IV/M.727 — *BP/Mobil*, ust. 51); decyzja Komisji z dnia 3 lipca 1996 r. (IV/M.751 — *Bayer/Hüls*, ust. 31); decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. (COMP/M.1832 — *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, ust. 26).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 29 sierpnia 2000 r. (COMP/M.1913 — *Lufthansa Menzies/LGS/JV*; ust. 18); decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2000 r. (COMP/M.2243 — *Stora Enso Assidoman/JV*, ust. 49, ostatnie zdanie).

43. Licencje przyznane przez wspólne przedsiębiorstwo jednej z jej spółek dominujących lub umowy pomiędzy stronami o wzajemnym korzystaniu z licencji przysługujących którejkolwiek ze stron można uznać za bezpośrednio związane i konieczne dla dokonania koncentracji na takich samych warunkach, jak w przypadku nabycia przedsiębiorstwa. Porozumienia licencyjne między stronami nie są uważane za bezpośrednio związane i konieczne dla przeprowadzenia wspólnego przedsięwzięcia.

C. Zobowiązania z tytułu zakupów i dostaw

44. Jeżeli przedsiębiorstwo dominujące pozostaje obecne na rynku stanowiącym poprzednie lub następne ogniwo w stosunku do rynku wspólnego przedsiębiorstwa, wszelkie umowy kupna i dostawy, włącznie z umowami o usługi i dystrybucję podlegają zasadom stosowanym w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa.
-

Obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004

(2005/C 56/04)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

I. WPROWADZENIE

1. Niniejsze obwieszczenie ustanawia uproszczoną procedurę, którą Komisja zamierza stosować do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾ („Rozporządzenie WE w sprawie połączeń”) pod warunkiem, że nie powodują one zagrożenia dla konkurencji. Niniejsze obwieszczenie zastępuje obwieszczenie w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4064/89⁽²⁾. Doświadczenie Komisji uzyskane podczas stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽³⁾, pokazuje, że niektóre kategorie zgłoszonych koncentracji są zatwierdzane w normalnym trybie nie budząc większych wątpliwości, pod warunkiem, że nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności.
2. Celem niniejszego obwieszczenia jest określenie warunków, na podstawie których Komisja zwykle przyjmuje, zgodnie z uproszczoną procedurą, skróconą decyzję uznającą koncentrację za zgodną z zasadami wspólnego rynku oraz wytycznych odnośnie samej procedury. Gdy spełnione są wszystkie konieczne warunki określone w punkcie 5 niniejszego obwieszczenia i jeżeli nie istnieją okoliczności szczególne, Komisja przyjmuje, w ciągu 25 dni roboczych od daty zgłoszenia, skróconą decyzję zatwierdzającą, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE w sprawie połączeń⁽⁴⁾.
3. Jeżeli jednak mają zastosowanie środki bezpieczeństwa lub wyłączenia określone w punktach od 6 do 11 niniejszego obwieszczenia, Komisja może wszcząć postępowanie i/lub przyjąć pełną decyzję zgodnie z rozporządzeniem WE w sprawie połączeń.
4. Postępując zgodnie z procedurą przedstawioną w poniższych sekcjach, Komisja zmierza do lepszego ukierunkowania i zwiększenia skuteczności kontroli łączenia przedsiębiorstw przez Wspólnotę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 217 z 29.7.2000, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1; wersja poprawiona Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13.

⁽⁴⁾ Wymagania dotyczące zgłoszenia są określone w załączniku I i II rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 wdrażającego rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw.

II. KATEGORIE KONCENTRACJI, CO DO KTÓRYCH MOŻNA STOSOWAĆ PROCEDURĘ UPROSZCZONĄ

Koncentracje spełniające warunki

5. Komisja zastosuje uproszczoną procedurę do następujących kategorii koncentracji:
  - a) dwa lub więcej przedsiębiorstw obejmuje wspólną kontrolę nad wspólnym przedsiębiorstwem (*joint venture*), pod warunkiem, że wspólne przedsiębiorstwo obecnie nie prowadzi, lub prowadzi działalność o niewielkim znaczeniu, lub nie zamierza prowadzić w przyszłości działalności na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Przypadki takie występują, gdy:
    - i) obrót⁽⁵⁾ wspólnego przedsiębiorstwa i/lub obrót z tytułu wniesionej działalności⁽⁶⁾ jest mniejszy niż 100 milionów EUR na terytorium EOG; oraz
    - ii) całkowita wartość aktywów⁽⁷⁾ przeniesionych do wspólnego przedsiębiorstwa jest mniejsza niż 100 milionów EUR na terytorium EOG⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ Obrót wspólnego przedsiębiorstwa powinien być określony na podstawie najbardziej aktualnej kontroli sprawozdań finansowych spółek dominujących lub samego wspólnego przedsiębiorstwa, w zależności od dostępności odrębnych sprawozdań finansowych dotyczących środków połączonych we wspólnym przedsiębiorstwie.

⁽⁶⁾ Wyrażenie „i/lub” odnosi się do wielu możliwych sytuacji, na przykład:

— w przypadku wspólnego nabycia spółki docelowej, obrotem który ma być brany pod uwagę, jest obrót tej docelowej spółki (wspólne przedsiębiorstwo),

— w przypadku utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa, do którego spółki dominujące wnoszą swoją działalność, obrotem, który ma być brany pod uwagę, jest obrót z wniesionej działalności,

— w przypadku wejścia do istniejącego wspólnego przedsiębiorstwa nowej kontrolującej strony, pod uwagę trzeba wziąć obrót wspólnego przedsiębiorstwa i obrót działalności wnoszonej przez nową spółkę dominującą (jeżeli istnieje).

⁽⁷⁾ Całkowita wartość aktywów wspólnego przedsiębiorstwa powinna być określona zgodnie z ostatnimi przygotowanymi i zatwierdzonymi bilansami każdej spółki dominującej. Określenie „aktywa” obejmuje: 1) wszystkie aktywa materialne i niematerialne, które będą przeniesione do wspólnego przedsiębiorstwa (przykładem aktywów materialnych są zakłady produkcyjne, hurtownie lub punkty sprzedaży detalicznej oraz zapasy towarów; przykładem aktywów niematerialnych jest własność intelektualna, wartość firmy itp.), oraz 2) kredyt w każdej wysokości lub wszelkie zobowiązania wspólnego przedsiębiorstwa, które spółki dominujące wspólnego przedsiębiorstwa zgodziły się rozszerzyć lub zagwarantować.

⁽⁸⁾ Jeżeli przenoszone aktywa generują obrót, wówczas ani wartość aktywów, ani wysokość obrotu nie może przekraczać 100 milionów EUR.

- b) dwa lub więcej przedsiębiorstw łączy się albo jedno lub więcej przedsiębiorstw przejmuje całkowicie lub wspólnie kontrolę nad innym przedsiębiorstwem, pod warunkiem, że żadna ze stron takiej koncentracji nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie tego samego produktu i na tym samym rynku geograficznym lub na rynku produktu, który jest poprzednim lub następnym ogniwem łańcucha produkcyjnego tego rynku produktów, na którym działa jakakolwiek inna strona koncentracji⁽⁹⁾;
- c) dwa lub więcej przedsiębiorstw łączy się, albo jedno lub więcej przedsiębiorstw nabywa wyłączną lub wspólną kontrolę nad innym przedsiębiorstwem oraz:
- i) dwie lub więcej stron koncentracji prowadzi działalność gospodarczą w zakresie tego samego produktu i na tym samym rynku geograficznym (stosunki horyzontalne) pod warunkiem, że ich łączny udział w rynku wynosi mniej niż 15 %; lub
- ii) jedna lub więcej stron koncentracji prowadzi działalność gospodarczą na rynku produktu, który jest poprzednim lub następnym ogniwem łańcucha produkcyjnego rynku, na którym działa jakakolwiek inna strona koncentracji (stosunki wertykalne)⁽¹⁰⁾, pod warunkiem, że ich indywidualny bądź łączny udział rynkowy nie wynosi 25 % lub więcej⁽¹¹⁾;
- d) strona ma przejąć wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem, nad którym posiada już wspólną kontrolę.

Środki bezpieczeństwa i wyłączenia

6. Oceniając, czy dana koncentracja należy do jednej z kategorii wymienionych w punkcie 5 Komisja zapewni dostateczną przejrzystość wszystkich stosownych okoliczności. Z uwagi na fakt, że definicje rynku prawdopodobnie będą kluczowym elementem takiej oceny, strony powinny przekazywać informacje na temat prawdopodobnych alternatywnych definicji rynku podczas etapu poprzedzającego zgłoszenie (patrz pkt 15). Zgłaszające strony odpowiadają

⁽⁹⁾ Patrz obwieszczenie Komisji w sprawie określania właściwego rynku do celów wspólnotowego prawa konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

⁽¹⁰⁾ Patrz przypis 6.

⁽¹¹⁾ Oznacza to, że do tej kategorii należą tylko koncentracje, które nie prowadzą do wpływu na rynki, określone w Sekcji 6 III Formularza CO. Progi dla stosunków horyzontalnych i wertykalnych stosuje się do udziału w rynku zarówno na poziomie krajowym jak i na poziomie EOG oraz do alternatywnych definicji rynku produktu, jakie może być rozważana w danym przypadku. Ważne jest, aby odnośne definicje rynku określone w zgłoszeniu były wystarczająco precyzyjne, aby uzasadnić ocenę, że progi te nie są przekroczone i że wszystkie możliwe alternatywne definicje rynku są wymienione (w tym rynki geograficzne węższe niż rynek krajowy).

za opisanie wszystkich istotnych alternatywnych rynków produktu lub rynków geograficznych, na które zgłaszane koncentracje mogą mieć wpływ oraz za dostarczenie danych i informacji na temat definicji takich rynków⁽¹²⁾. Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie definicji rynku, opierając ją na analizie faktów dotyczących sprawy. Tam, gdzie zdefiniowanie właściwych rynków lub określenie udziałów stron w rynku jest trudne, Komisja nie będzie stosowała uproszczonej procedury. Ponadto w zakresie, w jakim koncentracje związane są z nowymi zagadnieniami prawnymi o charakterze interesu ogólnego, Komisja zazwyczaj powstrzymuje się od przyjmowania decyzji skróconych i przechodzi do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia.

7. Podczas gdy zazwyczaj można przyjąć, że koncentracje należące do kategorii wymienionych w punkcie 5 nie będą budzić poważnych wątpliwości co do ich zgodności z zasadami wspólnego rynku, mogą jednak wystąpić pewne sytuacje, które wyjątkowo wymagają bliższego zbadania i/lub przyjęcia pełnej decyzji. W takich przypadkach Komisja może przejść do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia.
8. Poniżej przedstawiono przykłady rodzajów spraw, które mogą być wyłączone z uproszczonej procedury. Niektóre rodzaje koncentracji mogą zwiększać siłę rynkową stron, na przykład poprzez łączenie zasobów technologicznych, finansowych lub innych, nawet jeżeli strony koncentracji nie działają na tym samym rynku. Koncentracje, w których przynajmniej dwie strony koncentracji są obecne na blisko powiązanych rynkach sąsiadujących⁽¹³⁾ również mogą nie spełniać wymogów procedury uproszczonej, w szczególności wówczas, gdy jedna lub więcej stron koncentracji posiada indywidualnie 25-procentowy lub większy udział w jakimkolwiek rynku produktu, na którym nie istnieją horyzontalne ani wertykalne stosunki między stronami, ale który jest rynkiem sąsiednim rynku, na którym działa druga strona. W innych przypadkach określenie dokładnych udziałów rynkowych stron może okazać się niemożliwe, co często ma miejsce w przypadku nowych lub mało rozwiniętych rynków. Koncentracje na rynkach o wysokich barierach wejścia na rynek, o wysokim stopniu koncentracji albo z innymi znanymi problemami w zakresie konkurencji⁽¹⁴⁾ mogą również nie spełniać wymogów.

⁽¹²⁾ Podobnie, jak w przypadku wszystkich innych zgłoszeń, Komisja może odwołać skróconą decyzję, jeżeli jest ona oparta na nieprawidłowych informacjach, za które odpowiedzialne jest jedno z zainteresowanych przedsiębiorstw (art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia WE w sprawie połączeń).

⁽¹³⁾ Rynki produktów są blisko ze sobą związanymi rynkami pokrewnymi (sąsiadującymi), jeżeli dane produkty są w stosunku do siebie komplementarne lub gdy należą one do grupy produktów, które są ogólnie kupowane przez jedną grupę klientów, z tym samym przeznaczeniem końcowym.

⁽¹⁴⁾ Patrz Wytyczne dotyczące oceny łączenia horyzontalnego zgodnie z rozporządzeniem Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, Dz.U. C 31 z 5.2.2004, str. 5 punkty 14-21.

9. Dotychczasowe doświadczenie Komisji pokazuje, że przejście z kontroli wspólnej na wyłączną może wyjątkowo wymagać bliższego zbadania i/lub przyjęcia pełnej decyzji. Szczególne zagrożenie dla konkurencji może się pojawić w sytuacji, gdy dawne wspólne przedsiębiorstwo zostaje włączone do grupy lub sieci należącej do jedyne pozostałego akcjonariusza kontrolującego, przez co zniesione zostają ograniczenia dyscyplinujące wprowadzane przez potencjalnie rozbieżne bodźce ze strony różnych akcjonariuszy kontrolujących, a strategiczna pozycja rynkowa jednego akcjonariusza może się wzmocnić. Na przykład w scenariuszu, w którym przedsiębiorstwo A i przedsiębiorstwo B wspólnie sprawują kontrolę nad wspólnym przedsiębiorstwem C, koncentracja, w wyniku której A obejmuje wyłączną kontrolę nad C, może spowodować zagrożenie dla konkurencji, jeżeli C jest bezpośrednim konkurentem A, C i A zdobędą znaczącą wspólną pozycję na rynku, oraz jeżeli dojdzie do utraty części niezależności posiadanej wcześniej przez C⁽¹⁵⁾. W przypadkach, w których takie scenariusze będą wymagały głębszej analizy, Komisja może przejść do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia⁽¹⁶⁾.
10. Komisja może również przejść do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia w sytuacji, gdy ani Komisja ani właściwe władze Państw Członkowskich nie dokonały przeglądu uprzedniego wspólnego przejścia kontroli nad danym wspólnym przedsiębiorstwem.
11. Ponadto Komisja może przejść do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia, gdy pojawia się kwestia koordynacji, określona w art. 2 ust. 4 rozporządzenia WE w sprawie połączeń.
12. Jeżeli Państwo Członkowskie wyrazi uzasadnione wątpliwości dotyczące zgłoszonej koncentracji w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania kopii zgłoszenia, lub jeżeli strona trzecia wyrazi uzasadnione wątpliwości w terminie ustalonym dla takich uwag, Komisja przyjmie pełną decyzję. Stosuje się terminy określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia WE w sprawie połączeń.
- Wnioski o odesłanie*
13. Uproszczona procedura nie będzie stosowana, jeżeli Państwo Członkowskie wnioskują o odesłanie zgłoszonej koncentracji zgodnie z art. 9 rozporządzenia WE w

sprawie połączeń, lub jeśli Komisja przyjmie wniosek jednego lub więcej Państw Członkowskich o odesłanie zgłoszonej koncentracji zgodnie z art. 22 rozporządzenia WE w sprawie połączeń.

Odesłania przed zgłoszeniem na wniosek stron zgłaszających

14. Z zastrzeżeniem środków bezpieczeństwa i wyłączeń przewidzianych w niniejszym obwieszczeniu, Komisja może zastosować uproszczoną procedurę do koncentracji, jeżeli:
- i) w wyniku uzasadnionego wniosku zgodnego z art. 4 ust. 4 rozporządzenia WE w sprawie połączeń Komisja zdecyduje nie odsyłać sprawę do Państwa Członkowskiego, lub
  - ii) w wyniku uzasadnionego wniosku zgodnego z art. 4 ust. 5 rozporządzenia WE w sprawie połączeń sprawa zostaje odesłana do Komisji.

III. POSTANOWIENIA PROCEDURALNE

Kontakty przed zgłoszeniem

15. Komisja uznaje za korzystne kontakty przed zgłoszeniem między zgłaszającymi stronami a Komisją, nawet w pozornie nieskomplikowanych przypadkach⁽¹⁷⁾. Doświadczenie Komisji w stosowaniu uproszczonej procedury pokazuje, że sprawy zgłaszane do uproszczonej procedury mogą wiązać się ze skomplikowanymi problemami, na przykład związanymi z definicją rynku (patrz pkt 6), które powinny być rozwiązane najlepiej przed zgłoszeniem. Kontakty przed zgłoszeniem pozwalają Komisji i zgłaszającym stronom precyzyjnie określić informacje, jakie mają być zawarte w zgłoszeniu. Kontakty przed zgłoszeniem powinny być zainicjowane przynajmniej na dwa tygodnie przed oczekiwaną datą zgłoszenia. Dlatego też zgłaszającym stronom zaleca się nawiązanie kontaktów przed zgłoszeniem, w szczególności jeżeli wnioski do Komisji o odstąpienie od zgłoszenia w pełnej formie, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji WE nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁸⁾ ze względu na to, że zgłaszana działalność nie będzie powodować zagrożeń dla konkurencji.

⁽¹⁵⁾ Sprawa nr IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIX-ty Raport w sprawie Polityki Konkurencji 1999 – SEC(2000) 720 final, punkty 165-166.

⁽¹⁶⁾ Sprawa nr COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II), decyzja Komisji z dnia 18 września 2002 r.

⁽¹⁷⁾ Patrz Kodeks dobrych praktyk autorstwa Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, dotyczący prowadzenia przez WE postępowań w zakresie połączeń, dostępny na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 133 z 30.4.2004, str. 1.

Publikacja faktu zgłoszenia

16. Informacje, jakie mają być opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po otrzymaniu zgłoszenia ⁽¹⁹⁾ będą obejmowały: nazwy stron koncentracji, kraj ich pochodzenia, charakter koncentracji i objęte sektory gospodarcze, jak również wskazanie, iż na podstawie informacji przekazanych przez zgłaszającą stronę koncentracja podlega procedurze uproszczonej. Następnie zainteresowane strony będą miały możliwość zgłoszenia uwag, w szczególności dotyczących okoliczności, które mogą wymagać wszczęcia postępowania.

Decyzja skrócona

17. Jeżeli Komisja jest przekonana, że koncentracja spełnia kryteria procedury uproszczonej (patrz pkt 5), wydaje zazwyczaj decyzję skróconą. Obejmuje ona odpowiednie przypadki niepowodujące żadnego zagrożenia dla konkurencji, które to zagrożenie oznaczałoby przyjęcie zgłoszenie w pełnej formie. Koncentracja zostanie wówczas uznana za zgodną z zasadami wspólnego rynku w ciągu 25 dni roboczych od daty zgłoszenia, zgodnie z art. 10 ust. 1 i 6 rozporządzenia WE w sprawie połączeń. Komisja dołoży wszelkich starań, aby wydawać decyzje skrócone najszybciej jak to możliwe w praktyce, po wygaśnięciu okresu 15 dni roboczych, podczas którego Państwa Członkowskie mogą wnioskować o odesłanie zgłoszonej koncentracji zgodnie z art. 9 rozporządzenia WE w sprawie połączeń. Jednak w okresie 25 dni robo-

czych Komisja ma możliwość przejścia do pierwszej fazy zwykłej procedury łączenia, a zatem wszczęcia postępowania i/lub przyjęcia pełnej decyzji, jeżeli uzna takie działanie za stosowne w danym przypadku.

Publikacja decyzji skróconej

18. Komisja opublikuje obwieszczenie o przyjęciu decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, tak jak ma to miejsce w przypadku przyjęcia pełnej decyzji zatwierdzającej. Oficjalna wersja decyzji będzie przez określony czas dostępna na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji. Decyzja skrócona będzie zawierać informacje o zgłoszonej koncentracji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* w czasie zgłoszenia (nazwy stron, kraj ich pochodzenia, charakter koncentracji i objęte sektory gospodarcze) oraz oświadczenie, że koncentrację uznaje się za zgodną z zasadami wspólnego rynku, ponieważ należy do co najmniej jednej z kategorii przedstawionych w niniejszym obwieszczeniu, z wyraźnie określoną kategorią (ami), która ma zastosowanie.

IV. DODATKOWE OGRANICZENIA

19. Uproszczona procedura nie ma zastosowania w przypadkach, w których zainteresowane przedsiębiorstwa wnioskuje o ekspresową ocenę ograniczeń bezpośrednio związanych i koniecznych dla dokonania koncentracji.

⁽¹⁹⁾ Art. 4 ust. 3 rozporządzenia WE w sprawie połączeń.

Skorygowane noty wyjaśniające dotyczące załącznika III — definicja pojęcia pochodzenia produktów i metody współpracy administracyjnej — do układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony

(2005/C 56/05)

Artykuł 17 — Przyczyny techniczne

Świadcstwo przewozowe EUR.1 może zostać odrzucone z „przyczyn technicznych”, jeżeli nie zostało sporządzone w wymagany sposób. Przykładowe sytuacje, w których wymagane jest późniejsze przedstawienie zatwierdzonego z mocą wsteczną świadectwa:

- świadectwo przewozowe EUR.1 jest sporządzone na formularzu innym niż wymagany (np. brak tła giloszowego, znaczne różnice w wymiarach lub kolorze w stosunku do wzoru, brak numeru seryjnego, formularz niewydrukowany w jednym z oficjalnie wymaganych języków),
- jedna z rubryk obowiązkowych (np. rubryka 4 formularza EUR.1) nie jest wypełniona, za wyjątkiem rubryki 8,
- świadectwo przewozowe EUR.1 nie jest opatrzone pieczęcią ani podpisane (w rubryce 11),
- świadectwo przewozowe EUR.1 jest zatwierdzone przez nieupoważniony organ,
- użyta pieczęć jest nowa i nie została jeszcze zgłoszona,
- przedstawione świadectwo przewozowe EUR.1 jest odpisem lub kserokopią, a nie oryginałem,
- wpis w rubryce 5 odnosi się do kraju, który nie jest objęty Układem (np. Izrael lub Kuba).

Działania, które należy podjąć:

Dokument powinien być oznaczony jako „Dokument niez zaakceptowany”, z podaniem przyczyn, a następnie zwrócony importerowi tak, aby mógł on otrzymać nowy dokument wydany z mocą wsteczną. Władze celne mogą jednakże zatrzymać kserokopię odrzuconego dokumentu dla celów późniejszej kontroli, po wydaniu zezwolenia, lub gdy istnieją podstawy, by podejrzewać nadużycia.

Artykuł 31 — Odmowa uprzywilejowanego traktowania bez kontroli

Obejmuje to przypadki, w których uważa się, że dowód pochodzenia nie ma zastosowania m.in. z następujących powodów:

- rubryka dotycząca opisu towarów (rubryka 8 w EUR.1) nie jest wypełniona lub dotyczy towarów innych niż towary przedstawione,
- dowód pochodzenia towarów został wydany przez kraj nieobjęty Układem nawet, jeżeli towary pochodzą ze Wspólnoty lub z Chile (np. EUR.1 wydane w Izraelu dla produktów pochodzących z Chile),
- jedna z obowiązkowych rubryk w świadectwie przewozowym EUR.1 wykazuje ślady niepoświadczonych wymazań lub zmian (np. w rubrykach dotyczących opisu towarów lub w rubrykach określających ilość opakowań, kraj przeznaczenia lub kraj pochodzenia),
- termin ważności określony w świadectwie przewozowym EUR.1 upłynął z przyczyn innych niż przyczyny określone w rozporządzeniach (np. wyjątkowe okoliczności), za wyjątkiem przypadków, gdy towary zostały przedstawione przed upływem terminu,
- dowód pochodzenia jest wydany w późniejszym terminie dla towarów, które zostały początkowo przywiezione w sposób naruszający przepisy,
- rubryka 4 świadectwa przywozowego EUR.1 wskazuje na kraj niebędący stroną układu, w ramach którego ubiegano się o uprzywilejowane traktowanie.

Działania, które należy podjąć:

Dowód pochodzenia powinien być oznaczony jako „Niestosowany” oraz zatrzymany przez władze celne, którym został przedstawiony, aby zapobiec późniejszym próbom jego użycia.

Bez uszczerbku dla działań prawnych podjętych zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym władze celne kraju przywozu niezwłocznie informują, tam gdzie to stosowne, władze celne lub właściwe władze kraju wywozu o odmowie.

Terminy użyte w notach wyjaśniających do art. 17 i 31

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTTEERITUD	AKTSEPTTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

POMOC PAŃSTWA — ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO**Pomoc państwa nr C 42/2004 (ex N 350/2004) — „Świadczenia na Renowację Lokali Handlowych”****Zaproszenie do składania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2005/C 56/06)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 1 grudnia 2004 r., zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o decyzji wszczęcia procedury określonej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, dotyczącej wyżej wspomnianego systemu pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka, względem którego Komisja wszczyną procedurę, w ciągu jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego pisma, kierując je na następujący adres lub numer faksu:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji/Directorate-General for Competition,
Kancelaria ds. Pomocy Państwa
B-1049 Bruksela
Fax: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Zjednoczonemu Królestwu. Zainteresowane strony przedkładające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości poufnością.

TEKST STRESZCZENIA

Władze Zjednoczonego Królestwa notyfikowały system Dodatków na Renowację Lokali Handlowych pismem z 6 sierpnia 2004 r. zarejestrowanym przez Komisję dnia 10 sierpnia 2004 r.

Opis systemu

System dostarcza kwalifikującym się podmiotom handlowym (właścicielom/najemcom) świadczeń uwzględniając koszty inwestycyjne, które faktycznie zostały poniesione przy renowacji czy przekształceniu pomieszczeń handlowych wolnych od roku lub dłużej, a mieszczących się na jednym z 2 000 wyznaczonych obszarów słabo rozwiniętych na terenie Zjednoczonego Królestwa, w celu przywrócenia ich do działalności produkcyjnej.

Charakter systemu pomocy państwa

Na obecnym etapie postępowania Komisja uważa, że powyższy środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Uwagi proceduralne

Zjednoczone Królestwo zastosowało się do wymogów proceduralnych art. 88 ust. 3 Traktatu WE, notyfikując wymieniony powyżej system pomocy przed jego wprowadzeniem w życie.

Ocena zgodności środka pomocy

Podatkowe ulgi inwestycyjne przyznaje się w stosunku do kosztów inwestycyjnych, które poniesiono w związku z renowacją

lub przywróceniem do działalności produkcyjnej, kwalifikujących się pomieszczeń handlowych na wyznaczonych słabo rozwiniętych obszarach. Notyfikowany system skupia się głównie na inwestycjach. Zgodnie z wytycznymi pomocy regionalnej, pomoc na inwestycje na obszarach słabo rozwiniętych może być zgodna z zasadami wspólnego rynku, jeżeli spełnia określone wymogi.

Na podstawie wstępnej oceny, Komisja doszła do wniosku, że zaproponowany system nie mieści się w zakresie ani obszarze zastosowania istniejących wytycznych, ram regulacyjnych czy rozporządzeń. System świadczeń na renowację lokali podmiotów handlowych skupia się na ubogich terenach, dla których na razie nie istnieją wytyczne czy ramy regulacyjne.

W związku z tym, należy sprawdzić, czy notyfikowany system może podlegać któremuś ze zwolnień przewidzianych art. 87 ust. 3 Traktatu WE. Dlatego też Komisja sprawdziła, czy środek zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo jest konieczny i proporcjonalny do założonego celu oraz nie zakłóca konkurencji na tyle, by sprzeciwiało się to wspólnemu interesowi.

W przeszłości Komisja wyraziła opinię, że rekułtywacja terenów pod ponowną zabudowę przyczynia się do osiągnięcia ważnych celów Wspólnoty. Komisja uważa, że renowacja lub konwersja pustych lokali przedsiębiorstwa, w celu przywrócenia im możliwości podjęcia działalności produkcyjnej, przy pomocy notyfikowanego środka tak jak zaproponowało Zjednoczone Królestwo, mogłaby być rozpatrywana jako środek odbudowy, a zatem w zasadzie przyczyniałaby się do osiągnięcia ważnych celów Wspólnoty.

Jakkolwiek Komisja uważa, że na obecnym etapie, konieczne jest przeprowadzenie dodatkowej analizy, dla osądzenia stosowności oraz proporcjonalności świadczeń na renowację lokali handlowych. Szczególne znaczenie mają tu następujące fakty:

- Zgodnie z danymi dostarczonymi przez władze Zjednoczonego Królestwa, 85 % istotnych wydatków na terenie Zjednoczonego Królestwa ponoszą większe przedsiębiorstwa, a tylko 15 % MŚP. Mimo, iż system jest dostępny dla wszystkich przedsiębiorstw niezależnie od ich wielkości, to głównymi beneficjentami BPRA będą duże przedsiębiorstwa.
- Władze Zjednoczonego Królestwa stwierdziły, że nawet, jeżeli duże przedsiębiorstwa są właścicielami pomieszczeń handlowych, MŚP także mogą pośrednio korzystać ze środka, gdyż często wynajmują one punkty sprzedaży od dużych przedsiębiorstw. Na potwierdzenie tego faktu, władze Zjednoczonego Królestwa dostarczyły danych wskazujących, że 31 % umów najmu pomieszczeń wolnych od ponad roku zawartych zostało przez duże przedsiębiorstwa a 69 % przez MŚP. Dla najuboższych obszarów zgodnie z definicją Zjednoczonego Królestwa, dane wynoszą odpowiednio 26 % dla dużych przedsiębiorstw oraz 74 % dla MŚP.
- Komisja zwraca uwagę, że zastosowanie notyfikowanego środka nie ogranicza się do określonych definicją Komisji małych i średnich przedsiębiorstw. Komisja zauważyła ponadto, że system nie ogranicza się do obszarów objętych pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) lub art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.
- Zastosowanie notyfikowanego środka do 2 000 wyznaczonych najuboższych obszarów Zjednoczonego Królestwa, podnosi kwestie podobne do tych, które wystąpiły w przypadku systemu zwolnień od opłaty skarbowej. Odbiega to od standardowej praktyki Komisji w przypadkach pomocy regionalnej. Komisja podtrzymuje swoją opinię, że podobne odchylenie musi być usprawiedliwione, by uniknąć sytuacji, w której beneficjenci z obszarów nie objętych pomocą według art. 87 ust. 3 lit. a) lub art. 87 ust. 3 lit. c), otrzymałyby nieproporcjonalną pomoc, która niekorzystnie wpłynęłaby na warunki handlowe na tyle, by było to sprzeczne ze wspólnym interesem.
- Ponadto, zatwierdzając system zwolnień od opłaty skarbowej ze względu na jego szczególne zalety, Komisja postawiła szereg warunków. Między innymi Komisja zdecydowała, że niezbędne jest monitorowanie oraz, że należy wykazać korzyści z systemu regeneracji fizycznej zwłaszcza terenów pod ponowną zabudowę. Jak na razie Komisja nie otrzymała żadnych wyników analizy ex-post, które umożliwiłyby jej ocenę korzystnych efektów systemu.
- Mimo, iż władze Zjednoczonego Królestwa twierdzą, że przeciętna intensywność pomocy wyniosłaby między 9 % a

10 % wartości netto, maksymalna intensywność pomocy w ramach notyfikowanego środka może osiągać do 40 % wartości netto dla niezarejestrowanego biznesu oraz do 30 % w wypadku spółek.

Dlatego też po wstępnej ocenie środka Komisja ma wątpliwości, czy środek zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo jest proporcjonalny do założonego celu i czy nie wpłynie niekorzystnie na konkurencję na tyle, by było to sprzeczne ze wspólnym interesem. Komisja jest zdania, że konieczne jest przeprowadzenie pogłębionej analizy tej kwestii. Komisja chciałaby zebrać informacje od innych zainteresowanych stron. W tym celu i ze względów prawnych, Komisja musi wszcząć procedurę przewidzianą w art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Tylko opierając się na tego rodzaju spostrzeżeniach Komisja może zdecydować, czy powyższa pomoc jest niezbędna i czy nie wpłynie niekorzystnie na warunki handlowe na tyle, by było to sprzeczne ze wspólnym interesem.

TEKST PISMA

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called »capital allowances«) in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression »pockets of deprivation« refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a *new* relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferral benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called »designated disadvantaged areas«.

5. Geographical coverage of the scheme

The »designated disadvantaged areas in the UK«, on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the »indices of multiple deprivation (IMD)« developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in »The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001«.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas (»Business Premises Renovation Allowances (BPRA)«) — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
- Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
  - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
  - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
  - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

(e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.

(f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):

- The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
- The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
- The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.

(g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the «regional aid guidelines». The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called »designated disadvantaged areas«, which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of »designated disadvantaged areas« would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as »an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation).« The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute »initial investment« in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid »... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole.«

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 »Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas« allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the »theoretical« maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPR scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPR.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPR will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the »Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector«, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
  - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
  - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
  - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme »Business Premises Renovation Allowances«, within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication.”

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(2005/C 56/07)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 24 lutego 2005 r., do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwa Goldman Sachs Mortgage Company („GSMC”, USA) kontrolowane przez Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs”, USA), oraz The Cerberus Group („Cerberus”, USA) nabywają wspólną kontrolę nad częścią przedsiębiorstwa Transamerica European Trailers („TET”, UK) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- dla Goldman Sachs: bankowość inwestycyjna oraz papiery wartościowe,
- dla Cerberus: inwestycje w rzeczy stanowiące majątek osobisty,
- dla TET: leasing przyczep i naczip samochodowych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) 139/2004⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 4 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf